

ŽÁDOST O POSKYTNUTÍ INFORMACE PODLE ZÁKONA Č. 106/1999 SB., O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM

Vážený soude,

jmenuji se [REDAKCE] a jsem studentkou posledního ročníku [REDAKCE]. To, jak jistě dobře víte, s sebou přináší psaní závěrečné diplomové práce. Já se v té své nadchla pro zjištění odpovědi na otázku, zda české soudy ve svém rozhodování při ukládání nepodmíněných trestů odnětí svobody dostatečně zohledňují, zda je obviněný rodičem a jaký dopad může mít umístění rodiče do věznice na jeho děti. Nicméně abych mohla svou diplomovou práci zdárně dokončit, potřebuji k tomu Vaši pomoc.

CO OD VÁS POTŘEBUJI

K vypracování praktické části mé diplomové práce potřebuji, abyste mi poskytli k další analýze rozsudky splňující následující kritéria:

VĚCNÉ VYMEZENÍ	Trestní rozsudky, které splňují následujících 5 podmínek (i) Jedná se o rozsudek okresního soudu rozhodujícího v prvním stupni (tj. nejedná se o odvolací řízení). (ii) Rozsudek je pravomocný . (iii) Obviněnému byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody za jakýkoliv trestný čin. (iv) Obviněný byl v době odsouzení rodičem (alespoň jednoho dítěte). (v) Rozsudek je vyhotoven včetně odůvodnění , tedy nejedná se o zjednodušený rozsudek.
ČASOVÉ VYMEZENÍ	Potřebuji rozsudky vyhlášené v období od 8. 8. 2017 do 8. 8. 2022 . Časové období je zvoleno s přihlédnutím k tomu, že zkoumám dopad klíčového nálezu Ústavního soudu, který byl vydán 07. 08. 2017, a to včetně toho, za jak dlouho se tento nálezn „propsal“ do rozhodovací praxe obecných soudů.
MNOŽSTEVNÍ VYMEZENÍ	5 anonymizovaných rozsudků , a to jeden z každého roku od vydání nálezu Ústavního soudu (tj. jeden za období od 8. 8.2017 do 7. 8. 2018; jeden za období od 8. 8. 2018 do 7. 8. 2019 atd.) Pokud by v některém dílčím období nebylo možné dohledat rozsudek splňující stanovené parametry, lze ho nahradit rozsudkem z roku předešlého nebo následujícího.

JAK NAJÍT TY SPRÁVNÉ ROZSUDKY

Vím, že snažit se Vám radit, jak najít rozsudky, které splňují výše uvedená kritéria, je nošením dříví do lesa, jelikož Vy jste těmi nejpovolanejšími odborníky. Pro vyfiltrování pachatelů, kteří mají děti, tedy jsou rodiči, žel není v systému ISAS kolonka. Jedním ze způsobů, jak se k hledaným rozsudkům dostat je v ISASu „rozkliknout“ obviněného, a tím zjistit, zda v jeho případě není zároveň vedeno i řízení, které by bylo v rejstříku „P“ (Nc) (kde by byl v pozici rodiče). Najdeme-li jej ve jmenném rejstříku ISAS jak v rejstříku „T“, tak i „P“, pak víme, že se jedná o osobu, která je rodičem a zároveň vůči ní bylo vedeno trestní řízení. Jistým vodítkem může být také omezení data narození pachatelů (pokud to systém umožňuje), na rozmezí let, u kterých je nejvíce pravděpodobné, že budou mít děti, které na nich mohou být závislé. Případně je tato informace nepochybně uvedena na první straně protokolu o výslechu obviněného.

Další cestou může být nalezení požadovaného rozsudku přes trestný čin zanedbání povinné výživy (§ 196 TZ). Vzhledem ke specifičnosti uvedeného trestného činu je nicméně nutné, aby počet rozsudků za TČ zanedbání povinné výživy a splňující výše uvedená kritéria nepřesáhl počet 1 z 5. Zbývající rozsudky lze nalézt tak, že v případě, pokud by se pachatel TČ zanedbání povinné výživy dopustil i jiného trestného činu a tento jiný rozsudek by splňoval i další požadovaná kritéria, použít tento jeho další rozsudek, jelikož bude nepochybné, že se jedná o pachatele rodiče.

Jako rychlejší způsob, jinými soudy často využívaný, se nabízí oslovení soudců, protokolujících úředníků, asistentů soudců a vyšších soudních úředníků, zda si z úřední činnosti nevzpomenou na některé kauzy, které by vyhovovaly nastaveným parametrům.

Prosím, pokud byste se rozhodli hledat v systému ISAS, **nepoužívejte při fulltextovém vyhledávání termín „rodič“**. Je to sice lákavá varianta, ale znehodnotilo by to celý výzkum. Došlo by tím totiž k vyloučení těch rozhodnutí, kde obviněný rodičem sice byl, ale soud se o tom nezmínil. Z jednoho soudu mi poradili, že nejlepší způsob vyhledání byl přes Fulltextové vyhledávání – formulář AAM130F – vyhledávací kritéria – dotazový režim - Spisová značka – T – (jednotlivě roky), Hledaná slova „otec a dítěte a věznice“ nebo „otcem a dítěte a věznice“ nebo „matka a dítěte a věznice“ - z výběru pak – vždy otevřít rozsudek, kontrola zda byl „otec“/„matka“ použity ve vztahu k pachateli, kontrola data vydání a kontrola trestného činu, neboť ve výběru bylo velké množství trestných činů zanedbání povinné výživy.

Vím, že moje žádost není dvou minutová záležitost, ale věřím, že to není neřešitelný úkol vzhledem k tomu, že mj. z Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře, Krajského soudu v Praze i Městského soudu v Praze mi požadované rozsudky již poskytli, nicméně nesdělili, jakou cestu zvolili, pouze vím, že upřednostnili hledání již v poskytnutých rozsudcích, které doplnili pár rozsudky, které pro mé řízení zanonymizovali, jelikož jsem za poskytnutí nemusela ničeho platit, což samozřejmě preferuji.

JSTE EXTRA ŠIKOVNÍ? PROSÍM, PODĚLTE SE

Věřím, že jste velmi zkušený a že existuje i mnohem elegantnější způsob, jak toto hledání zefektivnit. Proto, prosím, pokud přijdete na nějaké rychlejší řešení, dejte mi vědět. Ráda ho předám Vaším kolegům z ostatních soudů. Určitě Vám budou vděční.

PROČ NA TOM ZÁLEŽÍ

Krom toho, že pomůžete studentce v nesnázích, jsou takto získané informace důležité i k posouzení toho, jestli soudy berou při ukládání nepodmíněných trestů dostatečně v úvahu otázku rodičovství obviněného, a to že tento druh trestu nebývá trestem pouze pro pachatele, ale nezřídká i pro jeho děti. Pokud by došlo ke zjištění, že uvážení této otázky je v dosavadní praxi nedostačující, je možno na toto reagovat vnášením této problematiky do odborných kruhů a zvýšením informovanosti soudců o klíčovém nálezu Ústavního soudu v této věci. Díky tomu by mohlo více dětí vyrůstat v přítomnosti svých rodičů a mohlo by docházet k častějšímu ukládání alternativních trestů v případech, kdy není odloučení rodiče a dětí nezbytně nutné, zejména u nedbalostních trestných činů.

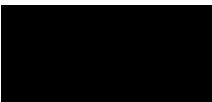
KAM MI ROZSUDKY POSLAT

Rozsudky mi, prosím, pošlete elektronicky na e-mailovou adresu: , a to ve formátu PDF nebo DOC (DOCX).

MÁTE DOPLŇUJÍCÍ DOTAZ?

Máte-li jakýkoliv doplňující dotaz nebo potřebujete-li tuto žádost jakkoliv doplnit, neváhejte se na mě, prosím, obrátit. Ať už e-mailem nebo telefonicky na kontakt uvedený v zápatí této žádosti. Vynasnažím se, abych na Vaše dotazy reagovala obratem.

Předem velice děkuji za pomoc.
S úctou a vděčností,

tel.:

e-mail:

nar.

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice,
tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: 9 Si 70/2022

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 15. září 2022

Vážená paní

Vážená paní [redacted],

k Vaší žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vám poskytujeme rozsudky dle Vašich požadavků v anonymizované podobě, a to:

za období 8. 8. 2017 – 7. 8. 2018:	rozsudek ze dne 20. 2. 2018, č. j. 1 T 93/2017-79,
za období 8. 8. 2018 – 7. 8. 2019:	rozsudek ze dne 7. 5. 2019, č. j. 1 T 128/2018-132,
za období 8. 8. 2019 – 7. 8. 2020:	rozsudek ze dne 9. 8. 2019, č. j. 1 T 82/2019-71,
za období 8. 8. 2020 – 7. 8. 2021:	rozsudek ze dne 17. 9. 2020, č. j. 7 T 35/2020-485,
za období 8. 8. 2021 – 7. 8. 2022:	rozsudek ze dne 19. 8. 2021, č. j. 4 T 78/2020-173.

S pozdravem

JUDr. Simona Vojíková
místopředsedkyně okresního soudu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Ing. Danielem Prouzou, Ph.D.
v hlavním líčení konaném dne 20. 2. 2018

takto:

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████, ██████████, trvale bytem ██████████
██████████, nyní bytem ██████████,

uznává se vinným, že

dne ██████████ v době od ██████████ hodin do ██████████ hodin v prodejně ██████████
██████████, odcizil 8 ks ██████████ značky ██████████ 250g v hodnotě 59,90 Kč za jeden kus,
které v prostoru prodejny ukryl pod oděv a prošel prostorem pokladny, aniž by je zaplatil, čímž
společnosti ██████████, IČ ██████████, se sídlem ██████████,
způsobil škodu v celkové výši **479,20 Kč**,

a takového jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu
v Prachaticích ze dne 14. 9. 2017, č. j. 4 T 100/2017-67, který nabyl právní moci dne 14. 9. 2017,
pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a) zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále
jen „tr. zákoník“), k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, který dosud ani
částečně nevykonal,

tedy

prisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

tím spáchal

přechin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za tento přechin a sbíhající se přechin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 11. 2017, č. j. 1 T 73/2017-48, podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2, věta druhá, tr. zákoníku se **ruší** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 11. 2017, č. j. 1 T 73/2017-48, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), je obžalovaný **povinen** uhradit na náhradě škody poškozené společnosti [redacted], IČ [redacted], se sídlem [redacted], částku ve výši **479 Kč**.

Odůvodnění:

- 1 Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný [redacted], dále také jen obžalovaný, dne [redacted] v době od [redacted] hodin do [redacted] hodin v prodejně [redacted] na adrese [redacted], odcizil osm kusů [redacted] značky [redacted] 250 g v hodnotě 59,90 Kč za jeden kus, které v prostoru prodejny ukryl pod oděv a prošel prostorem pokladny, aniž by je zaplatil. Tímto jednáním způsobil společnosti [redacted] škodu v celkové výši 479,20 Kč. Takového jednání se obžalovaný dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 9. 2017, č. j. 4 T 100/2017-67, který nabyl právní moci dne 14. 9. 2017, odsouzen pro přechin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, který dosud ani částečně nevykonával.
- 2 Obžalovaný [redacted] se v rámci zkráceného přípravného řízení po doručení záznamu o sdělení podezření v pozici podezřelého vyjadřoval nejprve k osobním a majetkovým poměrům. Vypověděl, že je zaměstnán u společnosti [redacted] s průměrným čistým měsíčním příjmem ve výši 2 200 Kč. K majetkovým poměrům stručně doplnil, že je nemajetný. K osobním poměrům uvedl, že je [redacted] a je otcem [redacted]. K trestné činnosti kladené mu za vinu vypověděl, že se trestné činnosti v rozsahu uvedeném v záznamu o sdělení podezření dopustil. Odcizené [redacted] prodal za 250 Kč osobě [redacted], kterou potkal u autobusového nádraží. Finanční prostředky použil pro vlastní potřebu. Ve vztahu k uloženému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin poznamenal, že tento trest nezačal vykonávat, nicméně na den [redacted] má sjednanu schůzku na probační a mediační službě.
- 3 Obžalovaný se k hlavnímu líčení, k němuž byl řádně a včas předvolán, bez omluvy nedostavil, a proto bylo za splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 202 odst. 2 tr. ř. konáno hlavní líčení v jeho nepřítomnosti. Vypověď obžalovaného ze zkráceného přípravného řízení byla proto čtena při aplikaci ustanovení § 314d odst. 2 tr. ř. za užití § 207 odst. 2 tr. ř.

- 4 Trestná činnost obžalovaného [REDAKCE] byla kromě jeho úplného doznání prokázána kamerovým záznamem z prodejny [REDAKCE] a listinnými důkazy, konkrétně protokolem o ohledání místa činu, náčrtem, fotodokumentací a vyčíslením škody.
- 5 Z kamerového záznamu, který monitoruje prodejní prostory v prodejně [REDAKCE], soud zjistil, že obžalovaný byl v této prodejně v dopoledních hodinách dne [REDAKCE]. V době od [REDAKCE] hodin do [REDAKCE] hodin se pohyboval v sekci [REDAKCE], kde z regálu vzal osm kusů [REDAKCE] značky [REDAKCE] 250 g, které poté v prodejně ukryl pod oděv a následně prošel prostorem pokladny, aniž by tyto [REDAKCE] zaplatil.
- 6 Místo spáchání trestného činu bylo kromě kamerového záznamu prokázáno i listinnými důkazy, konkrétně protokolem o ohledání místa činu včetně náčrtku a pořízenou fotodokumentací. Vzhledem k tomu, že ohledání místa činu, a další úkony trestního řízení s tím související, byly ze strany orgánů činných v trestním řízení realizovány až s odstupem několika hodin, nebyly na místě zajištěny žádné kriminalisticky upotřebitelné stopy.
- 7 Výše škody způsobené společností [REDAKCE] vyplývá z vyčíslení škody zpracované poškozenou společností, podle něhož v době odcizení másla byla jeho prodejní cena za jeden kus ve výši 59,90 Kč. S vyčíslením škody konvenuje i další listinné důkazy, konkrétně připojení se k náhradě škody ze strany poškozené společnosti, ohledání místa činu a fotodokumentace. Těmito důkazy, ve shodě s výpovědí obžalovaného učiněné po doručení záznamu o sdělení podezření, byla výše způsobené škody objektivizována.
- 8 Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně, i bez návrhu stran, stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinnu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
- 9 Důkazy provedené soudem v hlavním líčení poskytovaly dostatečný rozsah informací o skutečnostech, které byly předmětem návrhu na potrestání, a proto nevznikla potřeba pro další dokazování. Návrh na doplnění dokazování v průběhu hlavního líčení nevznosl ani státní zástupce.
- 10 Provedené důkazy soud hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Skutková zjištění soud učinil průběžně ve vztahu k jednání, které kladl státní zástupce obžalovanému za vinnu, a proto na ně v potřebné míře odkazuje.
- 11 Stručně lze rekapitulovat, že doznání obžalovaného ke skutku koresponduje s dalšími před soudem provedenými důkazy, konkrétně s kamerovým záznamem z prostoru prodejny [REDAKCE], protokolem o ohledání místa činu, náčrtem, fotodokumentací a vyčíslením škody společností [REDAKCE], a proto byla vina obžalovaného bez pochybností prokázána.
- 12 V průběhu hlavního líčení soud provedl důkazy vztahující se k trestní minulosti obžalovaného [REDAKCE], a to spisovými materiály vedenými u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 4 T 100/2017 a sp. zn. 1 T 73/2017. Z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne

14. 9. 2017, č. j. 4 T 100/2017-67, bylo soudem zjištěno, že obžalovaný byl odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin. Obžalovanému byla zároveň uložena povinnost nahradit poškozené společnosti Te [REDACTED] částku ve výši 5 748,10 Kč. Rozsudek nabyl právní moci dne 14. 9. 2017. Přestože byl obžalovanému výkon trestu obecně prospěšných prací nařízen, a to usnesením Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 11. 2017, č. j. 4 T 100/2017-79, ve prospěch [REDACTED], tak se obžalovaný bez omluvy nedostavil na žádnou z konzultací vztahujících se k výkonu trestu obecně prospěšných prací na Probační a mediační službu České republiky, středisko [REDACTED], dále tak jen probační a mediační služba. V návaznosti na tento jeho postoj k uloženému trestu obecně prospěšných prací navrhla probační a mediační služba dne 7. 3. 2018 soudu prvního stupně, aby rozhodl o přeměně trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody. Obžalovaný z uloženého trestu obecně prospěšných prací nevykonal ani hodinu.
- 13 V mezidobí bylo usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 14. 12. 2017, č. j. 10 T 105/2014-172, rozhodnuto o tom, že obžalovaný podle § 86 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 330 odst. 1 tr. ř. vykoná trest odnětí svobody v trvání dvanáct měsíců, který mu byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 4. 6. 2014, č. j. 10 T 105/2014-61, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dva roky, která byla prodloužena usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 26. 5. 2016, č. j. 10 T 105/2014-139, o osm měsíců. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 1. 2018.
- 14 Ze spisu vedeného u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 1 T 73/2017, konkrétně z trestního příkazu vydaného tímto soudem dne 22. 11. 2017, č. j. 1 T 73/2017-48, který byl obžalovanému doručen dne 17. 12. 2017 a nabyl právní moci dne 28. 12. 2017, zdejší soud zjistil, že obžalovaný byl tímto rozhodnutím odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Trestné činnosti se měl dopustit tím, že dne [REDACTED] v době od [REDACTED] hodin do [REDACTED] hodin v prodejně [REDACTED] odcizil potraviny v hodnotě 726,68 Kč, přičemž takového jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 9. 2017, č. j. 4 T 100/2017-67, pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, který ani částečně nevykonal. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvanáct měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tři roky se stanovením dohledu.
- 15 Soud právně kvalifikoval jednání obžalovaného jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, neboť si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen. V důsledku jednání obžalovaného bylo poškozené společnosti [REDACTED] odcizeno zboží v celkové prodejní hodnotě 479,20 Kč. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se takového činu dopustil v posledních třech letech od odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 9. 2017, č. j. 4 T 100/2017-67, jímž mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, který ani částečně nevykonal, byl splněn i další zákonný znak skutkové podstaty trestného činu, tedy že byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen. Okresní soud pro úplnost doplňuje, že o zpětnost v podobě ve formě potrestání by se jednalo pouze v případě, že by obžalovaný alespoň částečně trest obecně prospěšných prací vykonal.
- 16 Obžalovaný se v rámci své procesní výpovědi k trestné činnosti doznal včetně subjektivní stránky, neboť uvedl, že předmětné [REDACTED] odcizil a následně prodal za účelem získání finančních prostředků pro vlastní potřebu. S jeho výpovědí vztahující se k části, kde se vyjadřoval ke krádeži potravin, koresponduje i kamerový záznam společnosti [REDACTED]. Na základě

těchto zjištěných skutečností proto soud kvalifikoval jednání obžalovaného jako jednání v úmyslu přímém v intencích ustanovení § 15 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku.

- 17 Při úvahách o výměře a druhu trestu okresní soud respektoval ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku (v kontextu § 3 odst. 1 tr. zákoníku). Soud při stanovení trestu přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud se také zabýval chováním obžalovaného po spáchání trestného činu, přičemž zohlednil i předpokládané účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu právě pro budoucí život obžalovaného.
- 18 Ve vztahu k povaze a závažnosti trestného činu, které jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, jakož i způsobem jeho provedení a následky, včetně okolností, za kterých byl čin spáchán, dále osobou pachatele, mírou zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, okresní soud v obecné rovině podotýká, že význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, je tím významnější, čím nebezpečnější jsou útoky vedené proti němu.
- 19 Obžalovaný svým jednáním porušil zájem státu na ochraně vlastnického práva z hlediska držby věci a volného disponování s ní. Při posuzování provedení činu, který zahrnuje druh a povahu jednání a použité prostředky, lze s poukazem na skutkové závěry konstatovat, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil v úmyslu přímém, kdy bez použití násilí z regálu, ve kterém bylo vystaveno zboží, vzal osm kusů [REDAKCE] značky [REDAKCE], které ukryl pod oděv a prošel bez zaplacení prostorem pokladny. Obžalovaný si zároveň v době odcizení věci byl vědom hodnoty této věci, neboť hodnota [REDAKCE] ve výši 59,90 Kč za jeden kus byla uvedena jako prodejní cena na štítku v regálu, odkud obžalovaný máslo vzal.
- 20 Z pohledu osobních (rodinných) poměrů obžalovaného soud rekapituluje, že obžalovaný je [REDAKCE], otcem [REDAKCE]. Finanční prostředky ke své obživě si zajišťuje legální výdělečnou činností na podkladě dohody o provedení práce uzavřené se společností [REDAKCE], u které pracuje na pozici [REDAKCE]. Zaměstnavatelem byl hodnocen jako osoba pracovitá s potřebným pracovním nasazením, která plní zadané úkoly. Při zjišťování výše měsíčního příjmu ve výši 2 200 Kč soud vycházel z vyjádření obžalovaného v rámci výslechu po doručení o záznamu sdělení podezření. Z hlediska majetkových poměrů je možné na obžalovaného nahlížet jako na osobu nemajetnou, neboť nebylo zjištěno, že by vlastnil nemovitosti, případně movité věci vyšší hodnoty. Stran zdravotního stavu obžalovaného nebyla shledána žádná zdravotní omezení, především ve vztahu k výkonu zaměstnání, případně trestu obecně prospěšných prací.
- 21 Obžalovanému [REDAKCE] nelze s výjimkou doznání, které se vztahovalo k průběhu skutkového děje včetně zavinění, v této trestní věci přiznat jakoukoliv jinou polehčující okolnost. Soud u obžalovaného shledal rovněž okolnost přitěžující, neboť byl již pro trestný čin odsouzen [§ 42, písm. p) tr. zákoníku], a to opakovaně pro spáchání úmyslné trestné činnosti. Přestože se trestné činnosti nedopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, tak této se dopustil velmi krátce po odsouzení Okresním soudem v Prachaticích v trestní věci vedené pod sp. zn. 4 T 100/2017, kde byl obžalovanému uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, s jehož výkonem nezapočal, ačkoliv mu v jeho výkonu objektivně nic nebránilo. Zároveň bylo soudem zjištěno, že v trestní věci vedené u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 10 T 105/2014 bylo pravomocně rozhodnuto o nařízení výkonu podmíněné odloženého trestu odnětí svobody v trvání dvanáct měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznic s ostrahou.

- 22 Za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku lze uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání šest měsíců až tři roky. Soud rekapituluje, že obžalovaný se projednávané úmyslné trestné činnosti dopustil dříve, než mu byl pro stejnorodou trestnou činnost doručen trestní příkaz v trestní věci vedené u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 1 T 73/2017, který byl vydán dne 22. 11. 2017. Z těchto příčin mu bylo za splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku nutno uložit trest souhrnný, neboť nyní projednávané trestné činnosti se dopustil dříve, než mu byl doručen trestní příkaz Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 11. 2017, č. j. 1 T 73/2017-48. Zároveň bylo zjištěno, že obžalovaný zcela bezdůvodně nevykonal trest obecně prospěšných prací uložený rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 9. 2017, č. j. 4 T 100/2017-67, a zároveň nejsou u jeho osoby splněny podmínky pro uložení peněžitého trestu. Ačkoliv má obžalovaný legální zdroj příjmu, tak jeho výše, v kontextu potřeby zajištění životních potřeb a jeho majetkových poměrů, neumožňuje v návaznosti na ustanovení § 68 odst. 6 tr. zákoníku uložit tento druh trestu. Protože nebyly splněny podmínky pro uložení vhodného a odpovídajícího alternativního trestu, zvláště pokud se obžalovaný kontinuálně dopouští úmyslné trestné činnosti a v jejím dalším páchání mu nezabránil ani uložený trest nespojený s odnětím svobody, konkrétně trest obecně prospěšných prací, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody v trvání osmnáct měsíců, tedy mírně pod polovinou zákonné trestní sazby přečinu nejprísněji trestného, jímž byl přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku. Pro výkon trestu odnětí svobody soud obžalovaného za splnění podmínek § 56 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Podle § 43 odst. 2, věta druhá, tr. zákoníku, byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 11. 2017, č. j. 1 T 73/2017-48, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
- 23 Okresní soud uzavřel, že takto vyměřený trest, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, způsobu spáchání trestné činnosti a jeho následkům, v kontextu pravomocného rozhodnutí Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 10 T 105/2014 o nařízení výkonu podmíněné odloženého trestu odnětí svobody v trvání dvanáct měsíců, postačuje k nápravě obžalovaného a není potřeba na jeho osobu působit trestem přísnějším, případně dalším.
- 24 V průběhu trestního řízení se s nárokem na náhradu škody proti obžalovanému připojila poškozená společnost [redacted] s částkou ve výši 479 Kč. Vzhledem k tomu, že škoda byla poškozené společnosti [redacted] způsobena úmyslným jednáním obžalovaného, byla mu podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložena povinnost zaplatit tomuto poškozenému subjektu částku ve výši 479 Kč, která představuje hodnotu odcizených potravin.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 20. února 2018

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Ing. Danielem Prouzou, Ph.D.
v hlavním líčení konaném dne 7. 5. 2019

takto:

obžalovaný

██████████, narozen ██████████, ██████████, trvale bytem ██████████,
nyní bytem ██████████,

uznává se vinným, že

1. v době od měsíce ██████████ do měsíce ██████████ v místě svého bydliště, případně jinde, neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost ke svému nezletilému synovi ██████████, nar. ██████████, která mu vyplývala z ustanovení § 910 a následujících zákona číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník, a zároveň mu byla stanovena pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 8. 9. 2008, č. j. 3 P 138/2008-8, ve výši 1 500 Kč měsíčně splatné vždy do každého dvacátého dne v měsíci k rukám matky ██████████, nar. ██████████, kdy bylo v jeho možnostech a schopnostech výživné hradit, nicméně dne ██████████ byl sankčně vyřazen z evidence Úřadu práce v ██████████, poté si nezajistil zaměstnání ani jiný pravidelný legální zdroj příjmů, a přestože v uvedeném období byl dostatek vhodných a volných pracovních míst a nebránily mu v tom žádné důvody, tak pracoval pouze po část tohoto období brigádně a na výživném za uvedené období uhradil pouze v ██████████ částku ve výši 1 300 Kč, v ██████████ částku ve výši 1 500 Kč, v ██████████ částku ve výši 1 500 Kč, v ██████████ částku ve výši 1 500 Kč, v ██████████ částku ve výši 1 700 Kč a v ██████████ částku ve výši 1 500 Kč, takže dluh na běžném výživném za uvedené období činí **22 500 Kč**,

2. v době od měsíce [redacted] do měsíce [redacted] v místě svého bydliště, případně jinde, neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost ke své nezletilé dceři [redacted], nar. [redacted], která mu vyplývala z ustanovení § 910 a následujících zákona číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník, a zároveň mu byla stanovena pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 30. 3. 2010, č. j. 8 C 5/2010-25, ve výši 1 200 Kč měsíčně splatné vždy do každého pátého dne v měsíci předem k rukám matky [redacted], nar. [redacted], kdy bylo v jeho možnostech a schopnostech výživné hradit, nicméně dne [redacted] byl sankčně vyřazen z evidence Úřadu práce v [redacted], poté si nezajistil zaměstnání ani jiný pravidelný legální zdroj příjmů, a přestože v uvedeném období byl dostatek vhodných a volných pracovních míst a nebránily mu v tom žádné důvody, tak pracoval pouze po část tohoto období brigádně a na výživném za uvedené období uhradil pouze v [redacted] částku ve výši 300 Kč, v [redacted] částku ve výši 1 000 Kč, v [redacted] částku ve výši 1 200 Kč, v [redacted] částku ve výši 1 200 Kč, v [redacted] částku ve výši 1 400 Kč a v [redacted] částku ve výši 1 200 Kč, takže dluh na běžném výživném za uvedené období činí **17 700 Kč**,

3. v době od měsíce [redacted] do měsíce [redacted] v místě svého bydliště, případně jinde, neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost ke svým nezletilým dcerám [redacted], nar. [redacted] a [redacted], nar. [redacted], která mu vyplývala z ustanovení § 910 a následujících zákona číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník, a zároveň mu byla stanovena v případě nezletilé [redacted] pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 12. 2015, č. j. 3 P 242/2011-20, ve výši 500 Kč měsíčně splatné vždy do každého patnáctého dne v měsíci předem k rukám matky [redacted], nar. [redacted] a v případě nezletilé [redacted] pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 1. 11. 2011, č. j. 5 C 60/2011-21, ve výši 500 Kč měsíčně splatné vždy do každého desátého dne v měsíci předem k rukám matky [redacted], nar. [redacted], kdy bylo v jeho možnostech a schopnostech výživné hradit, nicméně dne [redacted] byl sankčně vyřazen z evidence Úřadu práce v [redacted], poté si nezajistil zaměstnání ani jiný pravidelný legální zdroj příjmů, a přestože v uvedeném období byl dostatek vhodných a volných pracovních míst a nebránily mu v tom žádné důvody, tak pracoval pouze po část tohoto období brigádně, takže dluh na běžném výživném za uvedené období činí **10 000 Kč**,

tedy

- ad 1. úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,
- ad 2. úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,
- ad 3. úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

tím spáchal

- ad 1. přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),
- ad 2. přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,
- ad 3. přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu **odnětí svobody** v trvání **10 (deset) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 229 odst. 1 zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), se poškození:

- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted],
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted],
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted],
- [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted],

odkazují s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [redacted], dále také jen obžalovaný, v době od měsíce [redacted] do měsíce [redacted] [redacted] neplnil v místě svého bydliště, případně jinde, svou zákonnou vyživovací povinnost vůči nezletilému synovi [redacted], nar. [redacted] a nezletilé dceři [redacted], nar. [redacted], a v době od měsíce [redacted] do měsíce [redacted] vůči svým nezletilým dcerám [redacted], nar. [redacted] a [redacted], nar. [redacted], ačkoli mu tato povinnost vyplývala z ustanovení § 910 a následujících zákona číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), a zároveň mu byla stanovena pravomocnými rozsudky soudu. Vyživovací povinnost obžalovaného vůči nezletilému synovi [redacted] činila 1 500 Kč měsíčně, vůči nezletilé dceři [redacted] částku ve výši 1 200 Kč měsíčně a vůči nezletilé [redacted] a [redacted] částku ve výši 500 Kč měsíčně ve vztahu ke každé z těchto dcer. V rozhodném období bylo v možnostech a schopnostech obžalovaného výživné hradit, přičemž pokud neměl dostatek finančních prostředků k úhradě výživného na nezletilé děti v této výši, byla příčinou skutečnost, že byl jednak dne [redacted] sankčně vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání u Úřadu práce České republiky v [redacted], jednak v jeho chování a postoji k zajištění pravidelného příjmu. Obžalovaný si totiž nezajistil zaměstnání, ani jiný legální zdroj příjmů, ačkoli v uvedeném období byl dostatek vhodných a volných pracovních míst a nebránil mu v tom žádné důvody, a přesto pracoval po část tohoto období pouze brigádně. Na výživném vůči nezletilému synovi [redacted] za uvedené období obžalovaný uhradil pouze v [redacted] částku ve výši 1 300 Kč, v [redacted] částku ve výši 1 500 Kč, v [redacted] částku ve výši 1 700 Kč a v [redacted] částku ve výši 1 500 Kč, takže dluh na běžném výživném za uvedené období činí 22 500 Kč. Ve vztahu k nezletilé dceři [redacted] obžalovaný na výživném za uvedené období uhradil pouze v [redacted] částku ve výši 300 Kč, v [redacted] částku ve výši 1 000 Kč, v [redacted], [redacted] a [redacted] vždy částku ve výši 1 200 Kč, v [redacted] částku ve výši 1 400 Kč a v [redacted] částku ve výši 1 200 Kč, takže dluh na běžném výživném za uvedené období činí 17 700 Kč. V případě nezletilých dcer [redacted] a [redacted] obžalovaný neuhradil na běžném výživném za uvedené období ničeho, a proto dluh na běžném výživném činí 10 000 Kč.
2. Obžalovaný se v průběhu zkráceného přípravného řízení v pozici podezřelého v trestní věci vedené pod spisovou značkou 1 T 128/2018 (období od [redacted] do [redacted], resp. v případě nezletilých dcer [redacted] a [redacted] od [redacted] do [redacted]) vyjadřoval stručně k osobním poměrům, kdy uvedl, že je nezaměstnaný, není veden jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce a z brigád má příjem ve výši 10 000 Kč měsíčně. K trestné činnosti kladené mu za vinu pouze stručně uvedl, že souhlasí s popisem skutku v záznamu o sdělení podezření, nicméně dlužné výživné v celkové výši 31 700 Kč není schopen uhradit. Přislíbil úhradu běžného výživného společně se splácením dlužného výživného. Poté obžalovaný využil svého práva a k věci se dále nevyjadřoval.

3. V průběhu zkráceného přípravného řízení v trestní věci vedené pod spisovou značkou 1 T 231/2018 (období od [REDACTED] do [REDACTED]) byl obžalovaný velmi stručný, neboť se nevyjadřoval k osobním a výdělečným poměrům a k věci stručně poznamenal, že za rozhodné období neuhradil na dlužném výživném nicého a využil svého zákonného práva a k věci se dále nevyjadřoval.
4. V průběhu hlavního líčení obžalovaný nejprve poukázal na své osobní poměry. Vypověděl, že žije ve společné domácnosti s družkou [REDACTED], se kterou vychovává její dva syny ve věku sedm a deset let. K výdělečné činnosti poznamenal, že není zaměstnán na hlavní ani vedlejší pracovní poměr, rovněž není evidován jako uchazeč o zaměstnání a jediným zdrojem příjmů jsou brigády s denním příjmem ve výši 1 200 Kč – 1 400 Kč. K majetkovým poměrům upřesnil, že je zcela nemajetný, neboť nevlastní žádné movité věci vyšší hodnoty, ani nemovitosti a jsou proti němu vedeny exekuce, nicméně není mu známa celková výše jeho závazků.
5. K věci obžalovaný vypověděl, že nerozporuje výši dlužného výživného, jakož i fakt, že v rozhodném období uhradil na výživném vůči nezletilému synovi [REDACTED] celkovou částku ve výši 9 000 Kč a vůči nezletilé dceři [REDACTED] částku v celkové výši 7 500 Kč. Důvod neplnění vyživovací povinnosti spatřoval ve svých osobních poměrech, neboť byl závislý na alkoholu a po část období, zhruba od [REDACTED] do [REDACTED] i na drogách. Celkové měsíční výdaje za alkohol se v rozhodném období pohybovaly v částce 4 000 až 5 000 Kč, za drogy vynakládal částku ve výši 2 000 Kč měsíčně. Obžalovaný připustil, že i přes doporučení probační úřednice neměl žádnou výraznější snahu řešit s odborníky svoji závislost na alkohol a drogách a finanční prostředky opatřené si v rámci brigád vynakládal na alkohol a drogy namísto úhrady vyživovací povinnosti vůči svým nezletilým dětem. Závislost na alkoholu byla také příčinou, pro kterou byl sankčně vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání u Úřadu práce v [REDACTED], jakož i nedodržování podmínek dohledu v rámci podmíněného odsouzení s dohledem za předchozí trestnou činnost.
6. Trestná činnost obžalovaného byla prokázána kromě jeho úplného doznání i výpověďmi svědkyň [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], matkami nezletilých dětí, jakož i listinnými důkazy, konkrétně rodnými listy nezletilých dětí, přehledem placení výživného zpracovaného [REDACTED] a [REDACTED], rozhodnutími soudu, jimiž byla obžalovanému stanovena vyživovací povinnost na nezletilé děti, výpisem z integrovaného portálu Ministerstva práce a sociálních věcí a zprávami úřadu práce.
7. Svědkyně [REDACTED], matka nezletilého [REDACTED], v průběhu výpovědi před soudem potvrdila, že ze vztahu s obžalovaným se jim narodil syn [REDACTED]. Obžalovaný se ze společné domácnosti odstěhoval relativně krátce po jeho narození, když syn ještě nedosáhl jednoho roku věku, přičemž příčinou bylo nadměrné požívání alkoholu obžalovaným. Obžalovaný výživné na nezletilého syna neplatí pravidelně prakticky od doby, kdy mu tato povinnost vznikla, a kromě dílčích plateb úhrady výživného v rozhodném období obžalovaný neuhradil nic nad rámec vyživovací povinnosti. Obžalovaný neprojevoval zájem o nezletilého syna, rovněž tak se jí nesnažil vysvětlit, když se náhodně potkali, proč výživné na nezletilého syna nehradí pravidelně. Přestože obžalovaný neplnil vyživovací povinnost pravidelně, tak vzhledem k výši jejich celkových příjmů a výdajů spojených s bydlením, výchovou a výživou nezletilého syna, nebyl nezletilý syn vystaven stavu nouze, nicméně byla nucena vést skromný život.
8. Svědkyně [REDACTED], matka nezletilé dcery [REDACTED], před soudem uvedla, že obžalovaný je otcem nezletilé dcery, která se narodila z jejich krátkodobého vztahu, který skončil ještě před narozením nezletilé. Obžalovaný od narození nejevil zájem o nezletilou dceru, nestýkal se s ní a výživné od počátku platil nepravidelně. V minulosti se snažila kontaktovat obžalovaného

a vyzývala ho k úhradě výživného, nicméně vzhledem ke všem marným snahám v minulosti se v současné době o tyto kontakty s obžalovaným nesnaží. Důvody, pro které obžalovaný výživné nehradí pravidelně, jí známy nejsou, obžalovaný se jí v tomto směru nesnažil kontaktovat a situaci vysvětlit. Nezletilá dcera [REDACTED] je zdravá a neměla žádné zvýšené výdaje spojené se školními nebo mimoškolními aktivitami. Vzhledem k výši příjmů z pracovního poměru, případně dávek státní sociální podpory a výdajů spojených s bydlením, nebyla nezletilá vystavena stavu nouze v důsledku neplnění vyživovací povinnosti obžalovaným.

9. Svědkyně [REDACTED], matka nezletilých dětí [REDACTED] a [REDACTED], vypověděla, že obžalovaný je otcem nezletilých dcer, které se narodily z jejich partnerského vztahu. S obžalovaným je v nepravidelném kontaktu, nicméně zájem o nezletilé dcery neprojevuje a kromě faktu, že v rozhodném období neuhradil ničeho na výživném, tak se nepodílel ani na žádných dalších nákladech spojených s jejich výchovou a výživou nad rámec své vyživovací povinnosti. V období, kdy obžalovaný neplatil výživné, měla pravidelný zdroj příjmů z hlavního a vedlejšího pracovního poměru a vzhledem k výši jejich výdajů se nezletilé dcery neocitly ve stavu nouze.
10. Z rodných listů nezletilých dětí [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] bylo soudem zjištěno, že jejich otcem je obžalovaný [REDACTED]. V případě nezletilého [REDACTED] mu byla stanovena pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 8. 9. 2018, č. j. 3 P 138/2008-8, povinnost hradit výživné ve výši 1 500 Kč měsíčně vždy do každého dvacátého dne v měsíci k rukám matky [REDACTED]. Ve vztahu k nezletilé [REDACTED] byla stanovena povinnost obžalovanému hradit výživné pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 30. 3. 2010, č. j. 8 C 5/2010-25, a to ve výši 1 200 Kč měsíčně splatné vždy do každého pátého dne v měsíci předem k rukám matky [REDACTED]. Povinnost obžalovaného hradit výživné nezletilé dceři [REDACTED] mu byla stanovena pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 12. 2015, č. j. 3 P 242/2011-20, ve výši 500 Kč měsíčně a v případě nezletilé [REDACTED] pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 1. 11. 2011, č. j. 5 C 60/2011-21, ve výši 500 Kč měsíčně, splatných vždy do každého patnáctého dne v měsíci předem (v případě nezletilé [REDACTED]), resp. do každého desátého dne v měsíci předem (v případě nezletilé [REDACTED]), k rukám matky [REDACTED]. Při stanovení výše vyživovací povinnosti, jak vyplývá z odůvodnění těchto rozsudků, soud vycházel z tehdejších majetkových poměrů a příjmových poměrů a možností otce, tedy obžalovaného [REDACTED].
11. Ze zprávy úřadu práce pak soud zjistil, že po část rozhodného období byla vyplácena matce nezletilého [REDACTED] podpora v nezaměstnanosti, přídavek na dítě, příspěvek na bydlení a příspěvek na péči. Svědkyni [REDACTED], matky nezletilé dcery [REDACTED], byl v rozhodném období vyplácen rodičovský příspěvek a po část období podpora v nezaměstnanosti. Matce nezletilých dcer [REDACTED] a [REDACTED], svědkyni [REDACTED], byl vyplácen přídavek na dítě, příspěvek na mobilitu a příspěvek na péči. Dávky pomoci v hmotné nouzi v rozhodném období matkám nezletilých dětí vypláceny nebyly.
12. Z výpisu z integrovaného portálu Ministerstva práce a sociálních věcí se podává, že v rozhodném období byla v místě tehdejšího bydliště obžalovaného široká nabídka celé řady zaměstnání s mzdovým rozpětím do částky 30 000 Kč měsíčně, které odpovídaly z hlediska vhodnosti dosaženému vzdělání obžalovaného a jeho praxi. Zároveň byla všechna tato zaměstnání v dojezdové vzdálenosti z místa jeho tehdejšího bydliště veřejným hromadným dopravním prostředkem.

13. Z poštovních poukázek založených na č. l. 31 spisu 1 T 128/2018 pak soud zjistil, že obžalovaný skutečně v rozhodném období uhradil na výživném vůči nezletilému [REDAKCE] částku ve výši 9 000 Kč.
14. Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
15. Protože důkazy zajištěné v rámci zkrácených přípravných řízení policejním orgánem, případně v řízení před soudem, kde byly následně v hlavním líčení provedeny v souladu s trestním řádem, poskytovaly dostatečný obraz o skutečnostech, které byly předmětem návrhů na potrestání, nevznikla potřeba pro další dokazování. Návrh na doplnění dokazování v průběhu hlavního líčení nevznosl obžalovaný ani státní zástupce.
16. Provedené důkazy soud hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Skutková zjištění soud učinil průběžně ve vztahu k jednání, které kladl státní zástupce obžalovanému za vinu, a proto na ně v potřebné míře odkazuje. Stručně lze rekapitulovat, že doznání obžalovaného korespondovalo s dalšími, před soudem provedenými, důkazy, a proto byla vina obžalovaného bez pochybností prokázána.
17. Soud právně kvalifikoval jednání obžalovaného [REDAKCE] jako tři přečiny zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť nezletilé děti, vůči nimž úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost je vyživovat po dobu delší než čtyři měsíce, žijí ve třech výchovných prostředích. Zároveň se jedná o pokračování v trestném činu ve vztahu k oběma návrhům na potrestání, které byly na obžalovaného podány, neboť v případě návrhu na potrestání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Prachaticích pod č. j. ZK 88/2018-8 bylo zjištěno, že tento byl obžalovanému [REDAKCE] doručen dne 17. 1. 2019, tedy poté, co byl na obžalovaného podán ke zdejšímu soudu další návrh na potrestání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích pod č. j. ZK 161/2018-7, v rámci něhož se měl dopustit trestné činnosti od měsíce června 2018 do měsíce října 2018. Zároveň nebylo zjištěno, že by se obžalovaný úmyslně vyhýbal plnění své zákonné povinnosti vyživovat jiného, případně vydal tímto jednáním oprávněnou osobu, tedy nezletilé děti, nebezpečí nouze.
18. Obžalovaný příčinu neplnění vyživovací povinnosti, kterou nezpochybňoval, a to jak co do důvodu, tak výše, spatřoval především ve své dlouhodobé závislosti na alkoholu, a po část rozhodného období i na drogách, kdy v důsledku této závislosti nebyl schopen zajistit si pravidelné zaměstnání. Finanční prostředky ke své obživě si zajišťoval v rámci brigád, z nichž následně financoval prioritně alkohol a drogy. Soud v tomto směru konstatuje, že dokazováním nebyly zjištěny žádné skutečnosti, např. zdravotního charakteru, které by mu bránily v zajištění si vhodného zaměstnání a pravidelného zdroje příjmu. V rozhodné době, jak vyplývá z výpisu z integrovaného portálu Ministerstva práce a sociálních věcí, byl v místě bydliště obžalovaného, resp. v jeho blízkém okolí dostupným veřejnou hromadnou dopravou, dostatek vhodných pracovních příležitostí s takovými příjmy, které by mu postačovaly nejen k uspokojení jeho základních životních potřeb, ale zároveň i k pravidelnému hrazení vyživovací povinnosti

v soudem zjištěné výši. Zároveň nelze přehlédnout, že obžalovaný nesdělával v rámci dohledu, který mu byl uložen v trestní věci vedené u zdejšího soudu pod spisovou značkou 4 T 36/2017, probačnímu úředníkovi veškeré informace ke svým osobním poměrům, a pokud mu probační úředník poskytl pomoc, zejména z hlediska léčby jeho drogové závislosti, tak této možnosti reálně nevyužil. Přestože výše vyživovací povinnosti stanovená soudy v opatrovnickém řízení vůči jednotlivým nezletilým dětem měla podklad v tehdy známém dosahovaném příjmu, kterého by byl obžalovaný schopen dosahovat, tak soud zohlednil reálné možnosti dosahovaných příjmů obžalovaného v rozhodném období, včetně jeho závazků z minulosti, jež jsou předmětem exekučního řízení, a proto se ztotožnil s výší této stanovené vyživovací povinnosti i pro rozhodné období, jež navíc zcela jednoznačně i pro účely trestního řízení konvenuje s ustanovením § 910 a následujících o.z. Obžalovaný však na svoji vyživovací povinnost, stejně jako zajištění si vhodného pravidelného zaměstnání, zcela rezignoval a finanční prostředky získané z brigád částečně investoval do alkoholu a drog, přestože by jejich výše postačovala na úhradu běžného výživného vůči všem nezletilým dětem. Kromě toho že obžalovaný ztratil veškerý zájem o nezletilé děti, nestýká se s nimi, nekontaktuje je při výročích, či narozeninách, neposílá jim žádné dárky a nehradí výživné, jak bylo zjištěno, tak zároveň objektivně nečiní vůbec nic pro změnu takové situace. Pokud byl evidován jako uchazeč o zaměstnání, tak byl sankčně vyřazen, neboť neplnil podmínky stanovené pro vedení v této evidenci. Dlužno také podotknout, že u obžalovaného se nejedná o situaci nijak novou, neboť jak z jeho výpovědi, tak z výpovědi jeho bývalých partnerek, bylo shodně zjištěno, že vyživovací povinnost si obžalovaný pravidelně neplní prakticky od počátku, kdy mu vznikla ze zákona, případně byla stanovena soudem. Pokud obžalovaného zcela objektivně, a to nejen z jeho pohledu, limitovala závislost na alkoholu či drogách, tak měl využít odborné péče, např. psychologické nebo psychiatrické, ke změně tohoto stavu. Obžalovaný bez jakékoli příčiny tak nejméně v posledních dvou letech nečinil.

19. S poukazem na výše uvedené skutečnosti proto okresní soud uzavřel, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku.
20. Při úvahách o výměře a druhu trestu okresní soud respektoval ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku (v kontextu § 3 odst. 1 tr. zákoníku). Soud při stanovení trestu přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud se také zabýval chováním obžalovaného po spáchání trestného činu, přičemž zohlednil i předpokládané účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu právě pro budoucí život obžalovaného.
21. Ve vztahu k povaze a závažnosti trestného činu, které jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, jakož i způsobem jeho provedení a následky, včetně okolností, za kterých byl čin spáchán, dále osobou pachatele, mírou zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, okresní soud v obecné rovině podotýká, že význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, je tím významnější, čím nebezpečnější jsou útoky vedené proti němu.
22. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem státu na řádném plnění zákonné vyživovací povinnosti ve prospěch oprávněných osob. Povinnost vyživovat spočívá nejen v poskytování peněžitého plnění, ale i v povinnosti vyživovat oprávněnou osobu v naturální formě, tedy ve faktické poskytované péči. Pachatelem trestného činu podle § 196 tr. zákoníku může být pouze fyzická osoba, která má povinnost vyživovat jiného. Předpokladem trestnosti je, že povinná osoba, v tomto případě obžalovaný [REDAKCE] jako otec nezletilých dětí, byl v době, o níž jde, schopen výživné plnit. Při posuzování provedení činu, který zahrnuje druh a povahu jednání a použité prostředky, lze s poukazem na skutkové závěry zopakovat, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil v úmyslu přímém. Soudem nebyly zjištěny žádné, natož závažné, důvody, nebo nepřekonatelné překážky, pro které by obžalovaný v rozhodné době nebyl schopen zajistit si

příjem ve výši, který odpovídal nejen jeho zdravotnímu stavu, ale i výdělečným schopnostem, v kontextu dosaženého vzdělání a praxi, aby mohl hradit výživné v soudem zjištěné výši na nezletilé děti. Obžalovaný navíc neplnil vyživovací povinnost prakticky po celou dobu, kdy nežije ve společné domácnosti s nezletilými dětmi, přičemž ke změně v tomto směru nevedla ani jeho předchozí odsouzení pro stejnorodou trestnou činnost a skutečnost, že mu byl stanoven soudem dohled.

23. Z pohledu osobních (rodinných poměrů) obžalovaného soud rekapituluje, že obžalovaný, otec čtyř nezletilých dětí, které byly svěřeny do výchovy jejich matkám, vůči nimž si neplní svou zákonnou vyživovací povinnost, je svobodný. V současné době žije s partnerkou, se kterou vychovává její dva nezletilé syny a nemá žádnou další vyživovací povinnost. Finanční prostředky ke své obživě si zajišťuje nepravdělnou výdělečnou činností v rámci brigád. Z hlediska majetkových poměrů je možné na obžalovaného nahlížet jako na osobu nemajetnou. Ve vztahu ke zdravotnímu stavu nebyla objektivně shledána žádná zdravotní omezení, především ve vztahu k výkonu zaměstnání. Obžalovanému ██████████ nelze s výjimkou doznání v této trestní věci přiznat jakoukoli jinou polehčující okolnost. Soud však u obžalovaného shledal rovněž okolnosti přitěžující, neboť byl již pro trestný čin odsouzen [§ 42 písm. p) tr. zákoníku], jak dokumentuje opis rejstříku trestů, z něhož je zjišťováno, že byl celkem již třináctkrát postižen pro spáchání trestné činnosti, vesměs pro stejnorodou trestnou činnost v podobě neplnění vyživovací povinnosti. Z trestního příkazu Okresního soudu v Prachaticích, č. j. 4 T 100/2016-68, se podává, že obžalovaný byl odsouzen pro spáchání dvou přečinů zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť v době od ██████████ do ██████████ neplnil svoji vyživovací povinnost vůči nezletilým dětem ██████████ a ██████████. Za toto jednání mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání deset měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dva roky. Trestní příkaz nabyt právní moci dne 24. 8. 2016. Obžalovaný se přesto nadále dopouštěl stejnorodé trestné činnosti, jak se podává z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 15. 6. 2017, č. j. 4 T 36/2017-111. Tímto rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání tří přečinů zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť v době od ██████████ do ██████████ neplnil vyživovací povinnosti vůči nezletilým dětem ██████████, ██████████, ██████████ a ██████████. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvanáct měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dva roky a šest měsíců za současného vyslovení dohledu nad jeho osobou. Obžalovanému zároveň bylo uloženo, aby v průběhu zkušební doby podle svých možností uhradil dlužné výživné a řádně hradil běžné výživné. Rozsudek nabyt právní moci dne 15. 6. 2017. Nadále však obžalovaný svoji vyživovací povinnost neplnil a zároveň nehradil dlužné výživné. V projednávané trestní věci se tak obžalovaný dopustil trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení, resp. podmíněného odsouzení s dohledem.
24. Za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku lze uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání až na jeden rok. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti, zejména zjištění, že obžalovaný se projednávané trestné činnosti dopustil v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení pro odsouzení z dvou odsouzení (za současného uložení dohledu v jednom případě) za stejnorodou trestnou činnost a v jejím dalším páčání mu nezabránily ani tresty nespojené s odnětím svobody, uložil soud obžalovanému při splnění podmínek § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání deset měsíců, tedy v horní hranici zákonné trestní sazby tohoto přečinu, pro jehož výkon obžalovaného za splnění podmínek § 56 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.
25. Okresní soud uzavřel, že takto vyměřený trest, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, způsobu a době páčání trestné činnosti a následkům, včetně očekávané přeměny podmíněně odložených trestů odnětí svobody z odsouzení trestním příkazem Okresního soudu v Prachaticích ve věci vedené pod sp. zn. 4 T 100/2016 a z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ve věci vedené

pod sp. zn. 4 T 36/2017, postačí k nápravě obžalovaného a není potřeba na jeho osobu působit trestem přísnějším, případně dalším.

26. V průběhu trestního řízení se proti obžalovanému připojili s nárokem na náhradu škody poškozený [REDAKCE] s částkou ve výši 21 000 Kč, poškozená [REDAKCE] s částkou ve výši 16 500 Kč, poškozená [REDAKCE] s částkou ve výši 4 500 Kč a poškozená [REDAKCE] s částkou ve výši 4 500 Kč z titulu dlužného výživného za období od měsíce [REDAKCE] do měsíce [REDAKCE] v případě poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE], respektive v době od měsíce [REDAKCE] do měsíce [REDAKCE] v případě poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE]. Výše měsíční vyživovací povinnosti obžalovaného vůči těmto nezletilým dětem byla soudem shledána ve stejné výši, jako mu byla stanovena pravomocnými rozhodnutími soudu v opatrovnickém řízení, které jsou již vykonatelné. Z těchto důvodů proto byli podle § 229 odst. 1 tr. ř. poškození [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť podle výsledků dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nebyl shledán důvod, nehledě na skutečnost, že vůči poškozenému [REDAKCE] obžalovaný uhradil částečně výživné, a to v celkové výši 9 000 Kč a v případě poškozené nezletilé [REDAKCE] ve výši 7 500 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 7. května 2019

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Ing. Danielem Prouzou, Ph.D.
v hlavním líčení konaném dne 9. 8. 2019

takto:

obžalovaný

██████████, narozen ██████████ v ██████████, ██████████, trvale bytem
██████████, nyní bytem ██████████,

uznává se vinným, že

v době od ██████████ do ██████████ v ██████████, případně jinde, úmyslně neplnil svoji
zákonnou vyživovací povinnost ke svým nezletilým dcerám ██████████, nar. ██████████ a
██████████, nar. ██████████, ačkoli mu tato povinnost vyplývala z ustanovení § 910 a
následujících zákona číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník, a zároveň mu byla stanovena pravomocným
rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 29. 11. 2016, č. j. 23 Nc 1681/2016-25, ve
výši 4 000 Kč měsíčně na nezletilou ██████████ a ve výši 3 000 Kč měsíčně na nezletilou
██████████, splatných vždy do každého patnáctého dne v měsíci k rukám matky ██████████
██████████, nar. ██████████, přestože bylo v jeho možnostech a schopnostech výživné hradit, kdy
na výživném za uvedené období uhradil pouze v měsíci ██████████ dlužné výživné za měsíc
██████████ ve výši 2 500 Kč, takže dluh na běžném výživném za uvedené období činí **53 500 Kč**,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

tím spáchal

přechin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **10 (deset) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice s ostrahou**.

Podle § 229 odst. 1 zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), se poškozené:

- [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED],
- [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED],

odkazují s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [REDACTED] (dále také jen „obžalovaný“ nebo „obžalovaný [REDACTED]“) v době od měsíce [REDACTED] do měsíce [REDACTED] v [REDACTED], případně jinde, neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost vůči svým nezletilým dcerám [REDACTED], nar. [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED]. Tato povinnost obžalovanému vyplývala nejen z ustanovení § 910 a následujících občanského zákoníku, ale zároveň mu byla stanovena pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 29. 11. 2016, č. j. 23 Nc 1681/2016-25, ve výši 4 000 Kč měsíčně na nezletilou [REDACTED] a ve výši 3 000 Kč měsíčně na nezletilou [REDACTED], splatných vždy do každého patnáctého dne v měsíci k rukám matky [REDACTED], nyní [REDACTED]. Obžalovaný vyživovací povinnost neplnil, ačkoli bylo v jeho možnostech a schopnostech výživné hradit. Na výživném za uvedené období uhradil pouze v měsíci [REDACTED] dlužné výživné za měsíc [REDACTED] ve výši 2 500 Kč, a proto dluh na běžném výživném za uvedené období činí 53 500 Kč.
2. Obžalovaný se v průběhu zkráceného přípravného řízení v pozici podezřelého vyjadřoval stručně k osobním poměrům, kdy uvedl, že je rozvedený a má vyživovací povinnost k nezletilým dcerám [REDACTED] a [REDACTED]. Doplnil, že je osobou samostatně výdělečně činnou s předmětem činnosti zednické práce, aniž by ovšem specifikoval výši svého měsíčního příjmu. K majetkovým poměrům pak stručně uvedl, že je nemajetný, neboť nevlastní žádné nemovitosti ani movitý majetek. Podotkl, že v rámci insolvenčního řízení, kdy byly zjištěny dluhy ve výši 490 000 Kč, mu byla uložena povinnost platit částku ve výši 7 000 Kč měsíčně. V souvislosti se zajištěním základních životních potřeb, včetně bydlení, nspecifikoval své výdaje a pouze sdělil, že je kuřákem, kdy vykouří zhruba krabičku cigaret denně. K trestné činnosti kladené mu za vinu vypověděl, že si je plně vědom vyživovací povinnosti vůči nezletilým dcerám [REDACTED] a [REDACTED], a proto dluh na výživném za rozhodné období činí 45 800 Kč. Upozornil, že dne 24. 5. 2019 prostřednictvím internetového bankovníctví poukázal na účet matky nezletilých dětí dlužné výživné za měsíc [REDACTED] ve výši 2 500 Kč a běžné výživné za měsíc [REDACTED] (v protokolu o výsledku podezřelého uveden [REDACTED]) ve výši 7 000 Kč. Poté obžalovaný využil svého zákonného práva a odepřel výpověď.

3. Obžalovaný se k hlavnímu líčení, k němuž byl řádně a včas předvolán, bez omluvy nedostavil, a proto bylo za splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 202 odst. 2 tr. ř. konáno hlavní líčení v jeho nepřítomnosti. Výpověď obžalovaného ze zkráceného přípravného řízení byla proto čtena při aplikaci ustanovení § 314d odst. 2 tr. ř. za užití § 207 odst. 2 tr. ř.
4. Trestná činnost obžalovaného byla kromě jeho úplného doznání prokázána i výpovědí svědkyně [REDAKCE], dříve [REDAKCE], matky nezletilých dětí, jakož i listinnými důkazy, konkrétně rodnými listy nezletilých [REDAKCE] a [REDAKCE], výpisem z účtu (internetové bankovníctví) o částečné úhradě výživného a rozhodnutím soudu, jímž byla obžalovanému stanovena výše vyživovací povinnosti na nezletilé dcery. Trestní odpovědnost obžalovaného [REDAKCE] se pak rovněž podává z rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ve věci vedené pod spisovou značkou [REDAKCE], protokolu o jednání před tímto soudem ze dne [REDAKCE], jakož i z výpisů z insolvenčního rejstříku a systému ARES. Mezi další důkazy dokumentující trestní odpovědnost obžalovaného, zejména ve vztahu k rozsahu výdělečné činnosti a možnostem hradit výživné, je potřeba zařadit zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení a Úřadu práce České republiky. Majetkové poměry obžalovaného dokumentuje zpráva Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního a zpráva z Centrální evidence exekucí.
5. Svědkyně [REDAKCE], matka nezletilých dcer [REDAKCE] a [REDAKCE], v průběhu výpovědi před soudem potvrdila, že z manželství s obžalovaným [REDAKCE] se jim narodily dcery [REDAKCE] a [REDAKCE]. Společné soužití manželů bylo ukončeno v [REDAKCE] a od té doby obžalovaný pravidelně přispíval na základě jejich ústní dohody na obě dcery výživným v celkové výši 7 000 Kč. Následně byla rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích schválena dohoda mezi její osobou a obžalovaným, jako rodiči nezletilých dětí, na základě které byly nezletilé dcery svěřeny pro dobu před a po rozvodu manželství do její péče. Obžalovanému byla stanovena povinnost hradit výživné na nezletilou dceru [REDAKCE] ve výši 4 000 Kč měsíčně a na nezletilou dceru [REDAKCE] ve výši 3 000 Kč měsíčně. Výživné na obě dcery bylo splatné ke každému patnáctému dni v měsíci k jejím rukám. V době, kdy byla soudem schválena dohoda o výši vyživovací povinnosti obžalovaného na nezletilé děti, tak byl obžalovaný zaměstnán ve společnosti [REDAKCE] s průměrným čistým měsíčním příjmem ve výši 24 000 Kč. Zároveň bylo v té době její osobě, společně s obžalovaným, povoleno oddlužení rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích. V další části výpovědi svědkyně uvedla, že obžalovaný dobrovolně opustil zaměstnání ve společnosti [REDAKCE] a od té doby nemá žádné konkrétní informace o jeho reálné výdělečné činnosti. V této souvislosti však svědkyně doplnila, že obžalovaný je velmi šikovný zedník, pro kterého není žádnou překážkou zajistit si výdělečnou činností finanční prostředky. Zároveň zmínila neplnění povinností v rámci povoleného oddlužení ze strany obžalovaného, v důsledku čehož bylo schválené oddlužení soudem zrušeno. Ve vztahu k plnění vyživovací povinnosti obžalovaným k nezletilým dětem za rozhodné období svědkyně vypověděla, že obžalovaný si svoji vyživovací povinnost po celou dobu neplnil s tím, že teprve v měsíci [REDAKCE] uhradil na dlužném výživném za měsíc [REDAKCE] částku ve výši 2 500 Kč. Obžalovaný projevuje zájem o nezletilé dcery poměrně nepravidelně, čemuž odpovídá i jeho nepravidelný styk s nezletilými dětmi. Doplnila, že obžalovaný se jí nesnažil vysvětlit, proč výživné na nezletilé děti nehradí, a pokud na to byl dotazován, tak reakce obžalovaného ve vztahu k její osobě byla vulgární. Se stejným výsledkem byly i její snahy zajistit plnění vyživovací povinnosti obžalovaného na nezletilé děti v součinnosti s probační a mediační službou. Přestože obžalovaný po celou dobu neplnil vyživovací povinnost, tak vzhledem k výši jejich celkových příjmů a výdajů spojených s bydlením, výchovou a výživou nezletilých dětí, nebyly nezletilé děti vystaveny stavu nouze, a to ani přesto, že obžalovaný nepřispíval ani na zvýšené výdaje spojené s jejich předškolními aktivitami.

6. Z rodných listů nezletilých [redacted] a [redacted] bylo soudem zjištěno, že otcem nezletilých je obžalovaný [redacted]. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 29. 11. 2016, č. j. 23 Nc 1681/2016-25, byla schválena dohoda rodičů, na základě které byla obžalovanému [redacted] stanovena vyživovací povinnost na nezletilou dceru [redacted] ve výši 4 000 Kč měsíčně a na nezletilou dceru [redacted] ve výši 3 000 Kč měsíčně, splatných vždy k patnáctému dni v měsíci k rukám matky. Nezletilé dcery byly svěřeny pro dobu před a po rozvodu manželství do péče matky. Zároveň bylo obžalovanému uloženo, aby dlužné výživné za období od [redacted] do [redacted] ve výši 2 500 Kč pro nezletilou dceru [redacted] a ve výši 1 500 Kč pro nezletilou dceru [redacted] uhradil k rukám matky do [redacted]. Rozsudek nabyl právní moci dne 30. 12. 2016. Z odůvodnění tohoto rozsudku bylo zjištěno, že obžalovaný byl v té době zaměstnán u společnosti [redacted] s příjmem ve výši 28 016 Kč, z něhož mu byly činěny srážky v souvislosti s povoleným oddlužením. V té době byl zaměstnán u společnosti [redacted] osm let, přičemž pouze v období od [redacted] do [redacted] byl vždy hlášen na úřadu práce, neboť do zaměstnání nastupoval po zimním období na začátku března. Obžalovaný v měsíci [redacted] uhradil prostřednictvím bankovního převodu na dlužném výživném za měsíc [redacted] částku ve výši 2 500 Kč, jak se podává nejen z výpovědi obžalovaného ze zkráceného přípravného řízení a svědkyně [redacted], ale i z výpisu z účtu (internetové bankovníctví) obžalovaného.
7. Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení v Prachaticích bylo soudem zjištěno, že obžalovaný je registrován od [redacted] jako osoba samostatně výdělečně činná, nicméně své povinnosti z toho vyplývající si neplní. Nemocenské dávky, ani důchod v tomto období nepobíral. Ze zprávy Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky v [redacted], Kontaktní pracoviště [redacted], se pak podává, že obžalovaný byl naposledy veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od [redacted] do [redacted], kdy byl sankčně vyřazen, neboť se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu. Za toto období mu byl poskytnut příspěvek v nezaměstnanosti. Z této zprávy se zároveň podává, že v rozhodném období nebyl obžalovaný evidován jako příjemce dávek státní sociální podpory a nebyly mu vypláceny sociální dávky v podobě pomoci v hmotné nouzi.
8. K majetkovým poměrům obžalovaného bylo zjištěno, že nevlastní žádné nemovitosti (zpráva Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního) a není proti jeho osobě vedena exekuce (zpráva Centrální evidence exekucí). Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne [redacted], č. j. [redacted], se podává, že bylo schváleno oddlužení dlužníků, jimiž byl obžalovaný a matka nezletilých dětí [redacted], nyní [redacted], plněním splátkového kalendáře. V případě obžalovaného bylo rozhodnuto o tom, že splátky na oddlužení budou hrazeny z příjmu obžalovaného, který mu byl vyplácen ze zaměstnaneckého vztahu společností [redacted]. Celková výše pohledávek činila 580 383,74 Kč, kdy celková výše nezajištěných závazků obou dlužníků, které budou uspokojovány plněním splátkového kalendáře, činí 366 285,87 Kč. Pohledávka zajištěného věřitele ([redacted]) ve výši 214 097,87 Kč, která byla do insolvenčního řízení přihlášena jako zajištěná majetkem dlužníků, proto byla uspokojována mimo splátkový kalendář z výtěžku zpeněžení tohoto zajištění. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne [redacted], č. j. [redacted], vyslovil soud souhlas s tím, aby insolvenční správce ([redacted]) vydal zajištěnému věřiteli, společnosti [redacted], výtěžek ze zpeněžení osobního automobilu ve výši 69 505,80 Kč. Z protokolu o jednání před Krajským soudem v Českých Budějovicích ze dne [redacted] se pak podává, že dlužnice, matka nezletilých dětí [redacted], není schopna sama plnit podmínky schváleného oddlužení, a proto navrhla zrušení schváleného oddlužení a zastavení řízení s tím, že se následně pokusí o oddlužení sama. Obžalovaný se jako dlužník k tomuto jednání nedostavil.

9. Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
10. Důkazy zajištěné v rámci zkráceného přípravného řízení policejním orgánem, případně v řízení před soudem, kde byly následně v hlavním líčení provedeny v souladu s trestním řádem, poskytovaly dostatečný obraz o skutečnostech, které byly předmětem návrhu na potrestání, nevznikla potřeba pro další dokazování. Návrh na doplnění dokazování v průběhu hlavního líčení nevznikla ani státní zástupkyně.
11. Provedené důkazy soud hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Skutková zjištění soud učinil průběžně ve vztahu k jednání, které kladla státní zástupkyně obžalovanému za vinu, a proto na ně v potřebné míře odkazuje. Stručně lze rekapitulovat, že doznání obžalovaného korespondovalo s dalšími, před soudem provedenými, důkazy, a proto byla vina obžalovaného bez pochybností prokázána.
12. Soud právně kvalifikoval jednání obžalovaného [REDAKCE] jako přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť úmyslně neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost vůči nezletilým dcerám [REDAKCE] a [REDAKCE] po dobu delší než čtyři měsíce. Zároveň nebylo zjištěno, že by se obžalovaný úmyslně vyhýbal plnění své zákonné povinnosti vyživovat jiného, případně vydal tímto jednáním oprávněnou osobu, tedy nezletilé dcery, nebezpečí nouze.
13. Obžalovaný se k příčinám neplnění vyživovací povinnosti v průběhu trestního řízení nevyjadřoval, přičemž nijak nezpochybnil výši své vyživovací povinnosti vůči nezletilým dětem. Finanční prostředky ke své obživě si zajišťoval v rámci podnikatelské činnosti jako osoba samostatně výdělečně činná v oboru zednictví. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE], a odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 29. 11. 2016, č. j. 23 Nc 1681/2016-25, bylo shodně zjištěno, že obžalovaný v době, kdy bylo rozhodováno o vyživovací povinnosti jeho osoby vůči nezletilým dcerám, měl pravidelný měsíční příjem dosahující částky téměř 30 000 Kč ze zaměstnaneckého poměru u společnosti [REDAKCE]. Tento pracovní poměr, jak se podává z výpovědi poselndně uvedené svědkyně, zcela dobrovolně ukončil, aniž by mu bránily jakékoli důvody ve výkonu tohoto zaměstnání. Zároveň nelze přehlédnout, že obžalovaný nesdělával ve zkušební době podmíněného odsouzení v rámci dohledu, který mu byl uložen v trestní věci vedené u zdejšího soudu pod spisovou značkou 1 T 187/2018, probačnímu úředníkovi veškeré informace ke svým osobním poměrům, s probačním úředníkem nekomunikoval a i přes veškerou snahu probačního úředníka o stanovení termínu jednání, které mělo být zaměřeno primárně na plnění jeho vyživovací povinnosti, nereagoval.
14. Výše vyživovací povinnosti stanovená soudem v opatrovnickém řízení měla podklad v tehdy známém příjmu obžalovaného, kterého byl schopen bez sebemenších problémů dosahovat. Při stanovení výše vyživovací povinnosti opatrovnický soud zohlednil rozsah závazků obžalovaného v kontextu soudem schváleného oddlužení. Okresní soud v projednávané trestní věci proto

přihlédl nejen k reálným možnostem dosahovaných příjmů obžalovaného v rozhodném období, ale i k jeho závazkům z minulosti, jež jsou předmětem oddlužení, a proto se ztotožnil s výší této stanovené vyživovací povinnosti, tedy ve výši 4 000 Kč měsíčně na nezletilou dceru [REDAKCE] a ve výši 3 000 Kč měsíčně na nezletilou dceru [REDAKCE], to vše v souladu s ustanovením § 910 a následujících občanského zákoníku. Obžalovaný však na svoji vyživovací povinnost, stejně jako na důsledné informování probačního úředníka ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, zcela rezignoval. Zcela dobrovolně ukončil pracovní poměr u společnosti [REDAKCE], kde byl zaměstnán téměř deset let a jako osoba samostatně výdělečně činná pak nesděloval rozsah svých výdělků. Bez významu není ani zjištění, že obžalovaný připustil, že má pravidelné každodenní výdaje spojené s kouřením tabákových výrobků, neboť vykouří zhruba krabičku cigaret denně. Zároveň bylo zjištěno, že obžalovaného nic objektivně nelimitovalo z hlediska možnosti zajištění si finančních prostředků výdělečnou činností, ať v podobě zdravotního omezení, či závislosti na alkoholu nebo drogách, případně dlouhodobé nemoci.

15. S poukazem na výše uvedené skutečnosti proto okresní soud uzavřel, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku.
16. Při úvahách o výměře a druhu trestu okresní soud respektoval ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku (v kontextu § 3 odst. 1 tr. zákoníku). Soud při stanovení trestu přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud se také zabýval chováním obžalovaného po spáchání trestného činu, přičemž zohlednil i předpokládané účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu právě pro budoucí život obžalovaného.
17. Ve vztahu k povaze a závažnosti trestného činu, které jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, jakož i způsobem jeho provedení a následky, včetně okolností, za kterých byl čin spáchán, dále osobou pachatele, mírou zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, okresní soud v obecné rovině podotýká, že význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, je tím významnější, čím nebezpečnější jsou útoky vedené proti němu.
18. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem státu na řádném plnění zákonné vyživovací povinnosti ve prospěch oprávněných osob. Povinnost vyživovat spočívá nejen v poskytování peněžitého plnění, ale i v povinnosti vyživovat oprávněnou osobu v naturální formě, tedy ve faktické poskytované péči. Pachatelem trestného činu podle § 196 tr. zákoníku může být pouze fyzická osoba, která má povinnost vyživovat jiného. Předpokladem trestnosti je, že povinná osoba, v tomto případě obžalovaný [REDAKCE] jako otec nezletilých dětí, byl v době, o níž jde, schopen výživné plnit. Při posuzování provedení činu, který zahrnuje druh a povahu jednání a použité prostředky, lze s poukazem na skutkové závěry zopakovat, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil v úmyslu přímém. Soudem nebyly zjištěny žádné, natož závažné, důvody, nebo nepřekonatelné překážky, pro které by obžalovaný v rozhodné době nebyl schopen zajistit si příjem ve výši, který odpovídal nejen jeho zdravotnímu stavu, ale i výdělečným schopnostem, v kontextu dosaženého vzdělání a praxi, aby mohl hradit výživné v soudem zjištěné výši na nezletilé dcery. Obžalovaný navíc neplnil vyživovací povinnost po celé rozhodné období, přičemž ke změně v tomto směru nevedlo ani jeho předchozí odsouzení pro stejnorodou trestnou činnost a skutečnost, že mu byl soudem stanoven dohled v rámci zkušební doby podmíněného odsouzení. Obžalovaný pouze v měsíci [REDAKCE] uhradil na dlužné výživné za měsíc [REDAKCE] částku ve výši 2 500 Kč, a proto dluh na běžném výživném za uvedené období činí 53 500 Kč.

19. Z pohledu osobních (rodinných) poměrů obžalovaného soud rekapituluje, že obžalovaný, otec dvou nezletilých dcer, [REDAKCE] a [REDAKCE], které byly svěřeny do výchovy matky, vůči nimž si neplní svou zákonnou vyživovací povinnost, je rozvedený. V současné době nejsou známy bližší skutečnosti k jeho osobnímu životu, včetně bydliště. Finanční prostředky ke své obživě si zajišťuje v rámci podnikatelské činnosti, kdy jako osoba samostatně výdělečně činná podniká v oboru stavebnictví. Z hlediska majetkových poměrů je možné na obžalovaného nahlížet jako na osobu nemajetnou, která má závazky v rozsahu zjištěném v rámci řízení o oddlužení. Ve vztahu ke zdravotnímu stavu nebyla objektivně shledána žádná zdravotní omezení, především ve vztahu k výdělečné činnosti. Obžalovanému [REDAKCE] nelze, s výjimkou doznání v této trestní věci, přiznat jakoukoli jinou polehčující okolnost. Soud ovšem shledal u obžalovaného rovněž okolnosti přitěžující, neboť byl již v minulosti pro úmyslný trestný čin odsouzen [§ 42 písm. p) tr. zákoníku], jak dokumentuje opis rejstříku trestů. Z trestního příkazu Okresního soudu v Prachaticích ze dne 26. 11. 2018, č. j. 1 T 187/2018-47, se podává, že obžalovaný byl odsouzen pro spáchání přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť v době od měsíce [REDAKCE] do měsíce [REDAKCE] neplnil vyživovací povinnost vůči svým nezletilým dcerám [REDAKCE] a [REDAKCE]. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání šest měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dva roky a šest měsíců za současného vyslovení dohledu nad jeho osobou. Obžalovanému bylo zároveň uloženo, aby v průběhu zkušební doby uhradil dlužné výživné. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 21. 12. 2018. Je ovšem zjevné, že obžalovaný svoji vyživovací povinnost nadále neplnil a zároveň nehradil dlužné výživné. V projednávané trestní věci se tak obžalovaný dopustil trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení, respektive podmíněného odsouzení s dohledem, navíc spácháním stejnorodé trestné činnosti.
20. Za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku lze uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání až na jeden rok. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti, zejména zjištění, že obžalovaný se projednávané trestné činnosti dopustil v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení (za současného vyslovení dohledu nad jeho osobou) za stejnorodou trestnou činnost a v jejím dalším páčání mu nezabránil ani trest nespojený s odnětím svobody, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody v trvání deset měsíců, tedy v horní hranici zákonné trestní sazby tohoto přečinu, pro jehož výkon obžalovaného za splnění podmínek § 56 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.
21. Okresní soud uzavřel, že takto vyměřený trest, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, způsobu a době páčání trestné činnosti a následkům, včetně očekávané přeměny podmíněně odloženého trestu odnětí svobody z odsouzení trestním příkazem Okresního soudu v Prachaticích ve věci vedené pod spisovou značkou 1 T 187/2018, postačí k nápravě obžalovaného a není potřeba na jeho osobu působit trestem přísnějším, případně dalším.
22. V průběhu trestního řízení se proti obžalovanému připojily s nárokem na náhradu škody poškozené [REDAKCE] s částkou ve výši 28 000 Kč a Lucie [REDAKCE] s částkou ve výši 21 000 Kč, obě z titulu dlužného výživného za období od měsíce [REDAKCE] do měsíce [REDAKCE]. Výše vyživovací povinnosti obžalovaného vůči těmto nezletilým byla soudem shledána ve stejné výši, v jaké byla stanovena pravomocným rozhodnutím soudu v opatrovnickém řízení, které je již vykonatelné. Z tohoto důvodu byly proto podle § 229 odst. 1 tr. ř. poškozené [REDAKCE] a [REDAKCE] odkázány s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť podle výsledku dokazování pro vyslovení povinnosti k náhradě škody nebyl shledán důvod.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 9. srpna 2019

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D.
samosoudce

- za měsíc [REDAKCE] částka ve výši 23 690 Kč (z toho příspěvek na živobytí ve výši 14 186 Kč a doplatek na bydlení ve výši 9 504 Kč), přestože jeho oprávněný nárok činil 13 790 Kč (z toho příspěvek na živobytí ve výši 10 110 Kč a doplatek na bydlení ve výši 3 680 Kč),
- za měsíc [REDAKCE] částka ve výši 25 873 Kč (z toho příspěvek na živobytí ve výši 15 530 Kč a doplatek na bydlení ve výši 10 343 Kč), přestože jeho oprávněný nárok činil 20 329 Kč (z toho příspěvek na živobytí ve výši 11 650 Kč a doplatek na bydlení ve výši 8 679 Kč) a
- za měsíc [REDAKCE] částka ve výši 22 033 Kč (z toho příspěvek na živobytí ve výši 12 842 Kč a doplatek na bydlení ve výši 9 191 Kč), přestože jeho oprávněný nárok činil 18 684 Kč (z toho příspěvek na živobytí ve výši 10 498 Kč a doplatek na bydlení ve výši 8 186 Kč),

příčemž dávky pomoci v hmotné nouzi za měsíce [REDAKCE] a [REDAKCE] mu byly z důvodu jeho přestěhování do [REDAKCE] vyplaceny Úřadem práce České republiky – krajskou pobočkou v [REDAKCE], Kontaktním pracovištěm [REDAKCE], a takto mu byly za období od listopadu [REDAKCE] do ledna [REDAKCE] vyplaceny dávky pomoci v hmotné nouzi o 18 793 Kč vyšší, než na kolik měl oprávněný nárok, a tímto jednáním způsobil [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], škodu v celkové výši 18 793 Kč;

tedy – sebe obohatil tím, že zamlčel podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

2)

v přesně nezjištěné době nejméně od počátku [REDAKCE] do [REDAKCE] v [REDAKCE], ve [REDAKCE] a na dalších přesně nezjištěných místech na území okresu [REDAKCE], v úmyslu obohatit se, postupně, v přesně nezjištěném počtu případů, pod záminkami zápůjček na jídlo, na letenku do [REDAKCE], pro potřeby své nemocné [REDAKCE] dcery, pro potřeby své manželky, případně pod dalšími nezjištěnými záminkami, vylákal od [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], zápůjčky finanční hotovosti v celkové výši nejméně 90 000 Kč, přičemž veškeré zápůjčky přislíbil vrátit [REDAKCE] poté, co mu budou vyplaceny sociální dávky z [REDAKCE], a takto jednal, přestože od počátku neměl v úmyslu zápůjčky vrátit a navíc si byl vědom, že s ohledem na svoji neuspokojivou finanční a majetkovou situaci ani nebude schopen svému slibu vrácení finančních prostředků dostat, načež [REDAKCE] zapůjčené finanční prostředky nevrátil, a tímto jednáním způsobil [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], zemřelému dne [REDAKCE], naposledy bytem [REDAKCE], škodu v celkové výši nejméně 90 000 Kč,

tedy – sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

čímž spáchal

ad 1) přečin podvodu podle § 209 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

ad 2) přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku za tyto přečiny, za sbíhající se přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 3. 8. 2018, č. j. 1 T 145/2018-59, doručeným dne 10. 9. 2018,

a za sbíhající se přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1, písm. b), odst. 3, písm. b), c) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 T 8/2018-185, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, k **souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let a 6 (šesti) měsíců**, pro jehož výkon se obžalovaný podle § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zařazuje **do věznic s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku **se zároveň zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 T 8/2018-185, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle 228 odst. 1 zákona č. 141/1996 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“) je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradě škody poškozenému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE], **částku 90 000 Kč**.

Podle 229 odst. 1 tr. ř. se poškozená [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle 229 odst. 2 tr. ř. se poškozený [REDAKCE], narozený [REDAKCE], bytem [REDAKCE], **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených u hlavního líčení zjistil soud následující skutkový děj.

Od [REDAKCE] do [REDAKCE] byl obžalovaný [REDAKCE] žadatelem a následně i příjemcem dávek pomoci v hmotné nouzi – příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení vyplácené Úřadem práce České republiky, Krajské pobočky v [REDAKCE], Kontaktní pracoviště [REDAKCE], a byl povinen tomuto úřadu hlásit všechny své příjmy. Přestože toto věděl, postupně nenahlásil příjem získaný od zaměstnavatele [REDAKCE], a to za [REDAKCE] ve výši 8 320 Kč, za [REDAKCE] ve výši 7 920 Kč a za [REDAKCE] ve výši 4 785 Kč. Kdyby tyto své příjmy řádně nahlásil, bylo by mu na dávkách hmotné nouze vyplaceno celkem o 18 793 Kč méně.

2. V přesně nezjištěné době na počátku [REDAKCE] se obžalovaný v [REDAKCE] v [REDAKCE] seznámil s [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], přičemž jmenovaný v té době pracoval jako ostraha supermarketu. Obžalovaný v [REDAKCE] vzbudil soucit a postupně od něho pod různými záminkami zápůjček peněz na jídlo, na letenku do [REDAKCE], pro potřeby své nemocné [REDAKCE] dcery, případně pro potřeby manželky, eventuálně pod jinými nezjištěnými záminkami získal zapůjčení finanční hotovosti ve výši nejméně 90 000 Kč, přičemž vždy sliboval tyto finanční prostředky vrátit poté, co získá vyplácené dávky z [REDAKCE], ačkoliv věděl, že tyto půjčky s ohledem na svoji neuspokojivou finanční situaci nikdy nebude schopen vrátit, a ani je nikdy nevrátil. Věc vyústila až v to, že dne [REDAKCE] spáchal [REDAKCE] sebevraždu zastřelením.
3. Obžalovaný v přípravném řízení vypověděl, že není pravda, že mu poškozený dal peníze, co jeho příbuzní uvádí. Půjčoval mu tak 3 000 Kč nebo 4 000 Kč, když obžalovaný a jeho rodina neměli co jíst. Obžalovaný neměl práci. Oni ho z ní vyhodili, když nabrali [REDAKCE]. On poškozeného znal jako [REDAKCE]. Byl to jejich kamarád. Chodil za nimi i na azyl v [REDAKCE]. O peníze si obžalovaný poškozenému řekl tak šestkrát nebo sedmkrát, půjčoval mu je v [REDAKCE], párkrát také ve [REDAKCE] – asi dvakrát, půjčoval mu je v létě. Půjčoval mu je tak po 2 000 Kč nebo 3 000 Kč, dohromady to bylo tak 20 000 Kč nebo 30 000 Kč, víc ne. Účel půjček byl na jídlo.

Poškozený to normálně věděl. Sliboval mu, že mu ty peníze vrátí. Pokaždé ho ujišťoval, ať se nebojí, že mu to vrátí. Žádný termín přesně neřikal. Sliboval mu, že mu ty peníze vrátí z toho, až bude pracovat, nebo že mu je bude vracet i z podpory. Poškozený věděl, že je na podpoře. Vrátil mu 2 000 Kč a pak 2 500 Kč – někdy v létě. Jak [redacted] peníze získává, nevěděl. Několikrát mu je vybíral z bankomatu. O tom, že by si na to bral úvěry, nevěděl. [redacted] se představil jako [redacted]. Takhle mu [redacted] říká. [redacted] znal i jméno jeho ženy. Že by se jménem [redacted] představil družce [redacted], [redacted], není pravda. Nepamatuje si, že by byl s poškozeným v [redacted]. V té době na tom byli finančně špatně. Žena byla na azylu, on spal u své sestry, žili na ulici jen z toho, co dávali ženě jako podporu a nouzovku. Půjčky chtěl zaplatit z toho, že by se vrátil do práce, a kdyby mu přišly peníze z [redacted], tak z toho. V té době očekával, že mu budou dávky z [redacted] vyplaceny. Mělo se jednat o důchod dcery [redacted].

4. U hlavního líčení pak obžalovaný vypověděl, že [redacted] byl jeho kamarád. Rozhodně mu nepůjčoval tolik – 90 000 Kč. Půjčil mu takových 20 000 Kč nebo 30 000 Kč. On mu 5 000 Kč vrátil, když dělal v [redacted], a 20 000 Kč mu tak ještě dluží. Hned mu řekl, že jak bude pracovat, tak mu to vrátí. Vůbec neví, kde to ti čtyři svědkové najednou sebrali. [redacted] mu všechno říkal, chodil k němu na návštěvu. Taky mu říkal, že ho syn psychicky otravuje, že to nevydrží, a ať už mu peníze vrátí. Taky pro ty peníze jel do [redacted] a oni to právě zastavili. Tolik peněz jim v životě nevrátí, to mu nedal. S poškozeným se seznámil v [redacted], kde on pracoval. Poškozený mu půjčoval po 1 000 Kč, po 2 000 Kč, udělal třeba nákup pro jeho ženu. On za nimi taky chodil. O tom, že by měl půjčky, nevěděl. Ví o tom, že ještě půjčoval někomu z [redacted], to mu řekl osobně, neřekl mu jméno. Je pravda, že mu obžalovaný sliboval, že mu ty peníze vrátí co nejdřív. Vrátil mu 5 000 Kč, doklady na to nemá. Bylo to v [redacted] – v [redacted]. Poškozený věděl, jak se jmenuje. Jméno [redacted] si k jeho telefonnímu číslu do telefonu dal kvůli rodině. Jeho rodina na poškozeného tlačila, nenechali ho ani jít. S tím se mu svěřil, když za ním jezdil do [redacted], že nemá klid. Prý mu pořád říkali: „Kdy Ti to ten [redacted] vrátí.“ Svěřoval se, že mu to děti vyčítají. Je pravda, že obžalovaný byl v telefonickém kontaktu s panem [redacted]. Hovořili o tom, co dělá, jestli mu zase půjčí nějakou tu tisícovku. Úvěry spolu neřešili. Půjčoval mu tak, že si vybíral z bankomatu. Někdy měl v peněžence, někdy vybral v bankomatu v [redacted] nebo ve [redacted]. Chodil do spořitelny. O tom, že se poškozený zabil, mu řekli až policisti, když ho na letišti zadrželi. Dávky v [redacted] mu stopli proto, že ho někdo udal, že se vrátil do [redacted]. On právě nevěděl, že musí být v [redacted], aby ty dávky mohl dostávat. Je pravda, že z úřadu práce ty peníze bral, a oni mu sami nabídli, ať si najde brigádu. Příjmy z brigády nenahlásil, protože mu řekli, že příjmy do 4 000 Kč nebo 5 000 Kč, když si bude přivydělávat, hlásit nemusí. To mu řekli na výboře v [redacted] a ve [redacted]. Konkrétně mu to řekla paní [redacted]. Ta pracuje v [redacted] na [redacted] – na dávkách. Ta mu řekla, že nemusí hlásit příjem ze zaměstnání, když bude mít brigádu. Ve [redacted] to bylo stejný. Tam mu to říkala paní [redacted], která tam pracuje. Obě dámy mu řekly, že když bere podporu a když si najde práci, tak to musí nahlásit, ale brigádně to hlásit nemusí, že je to jeho věc.

5. Svědek [redacted] vypověděl, že je synem zemřelého [redacted]. O vztahu svého otce s obžalovaným se poprvé dozvěděl až od své sestry [redacted], s níž má společnou matku, někdy v [redacted], možná začátkem [redacted]. Sestra mu volala a žádala ho, jestli by mohl s otcem promluvit, protože otec, který pracoval v [redacted] jako ostraha, se dal s obžalovaným do kupy. Nakupoval mu různé drobnosti, jídlo, pití a sestra mu říkala, že mu začal půjčovat peníze. Neptal se, odkud to sestra ví. Ona žila s rodiči v jednom domě. Poté s otcem promluvil, zda je to pravda, proč to dělá a jestli to má zapotřebí. Otec byl ale uzavřený, nechtěl s ním o ničem mluvit. Pak mu každý týden jeho sestra volala, že je něco nezaplaceného, že přišla nějaká upomínka a že otec ty peníze půjčuje dál. Otec se mu následně svěřil, že ty peníze opravdu půjčuje. Dokonce po něm chtěl, aby mu nějaké peníze půjčil. Chtěl po něm 15 000 Kč na letenku – asi v [redacted]. Když se ho ptal, na co to potřebuje, řekl mu, že pro kamaráda [redacted], který se potřebuje letecky

dostat do [REDACTED], že tam má sociální dávky nebo něco takového, a po návratu mu to vrátí. V [REDACTED] už byl otec zlomený člověk. Se slzami v očích se mu svěřil, že mu půjčil minimálně 90 000 Kč a že neví, co má dělat, aby peníze dostal zpátky. Vyloženě si o 15 000 Kč prosil. Syn mu je však nepůjčil. S tím, kdo je [REDACTED], se mu nesvěřil. Svěřil se mu pouze s tím, že se seznámili v [REDACTED]. Dále svědek uvedl, že jeho otec jednou k nim večer domů přijel, svědek nebyl doma, byla doma jeho manželka, kterou jeho otec prosil na kolenou, že nutně potřebuje pro [REDACTED]. Manželka mu půjčila 500 Kč, přestože chtěl 2 000 Kč. Svědek byl v ten den v hasičárně, nebyl doma. Když odjížděl, tak viděl, jak otec jede od jejich domu, zastavil v [REDACTED] u zdravotního střediska a obžalovaného nabíral do auta. Svědek se pak doma manželky ptal. Ta mu sdělila, že tam byl otec a že mu dala 500 Kč, i když jí prosil o 2 000 Kč. On to pak s otcem rozebíral, ale ten se o tom vůbec nechtěl bavit. Svěho otce se však nikdy neptal, kde ty peníze bere. O úvěrech, které otec měl, se dozvěděl až po jeho smrti. Otce by charakterizoval jako flegmatika a tichého člověka, který se nikomu moc nesvěřoval, byl uzavřený, žil svůj klidný život. Vídal se s ním tak jednou za měsíc, protože svědek byl časově zaneprázdněný kvůli práci v zahraničí. U svého otce zaznamenal sklony pomáhat i dalším osobám kromě obžalovaného. Nesvěřil se, že by mu dlužil peníze někdo jiný. Jen jednou v minulosti, když pracoval na jatkách ve [REDACTED], nějakému spolupracovníkovi půjčil 7 000 Kč, asi v roce [REDACTED]. Otec neměl žádné zdravotní potíže, konfliktní vztahy či deprese. Dodnes si neumí vysvětlit, proč otec [REDACTED]. Je pravda, že svého otce nutil, aby naléhal na dlužníka, aby mu peníze vrátil. Nabízel mu, že tam spolu zajedou, ale otec to odmítl. Naléhání bylo otcovi nepříjemné, nechtěl se o tom vůbec bavit. V tom [REDACTED] už to byl úplně zlomený člověk. Když se jej ptal, jaká je to částka, uvedl, že asi 90 000 Kč – na konci [REDACTED]. Pak ví, že už na něj naléhala jenom sestra. Peníze, které si otec půjčoval, rozhodně nepoužil na to, že by si něco koupil, jel na dovolenou, měl staré auto, neproběhla u něho žádná změna.

6. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že je snachou zesnulého [REDACTED]. O jeho finanční situaci před smrtí ví to, že tchán byl hodný člověk. Od manžela se dozvěděla, že manželova sestra mu sdělila, že tchán má nulová konta a půjčuje nějakému [REDACTED]. Také po domluvě s manželem jednou tchánovi půjčila 2 000 Kč, když manžel nebyl doma. Když se ho ptala, co se děje, tak se jí svěřil, že pomáhá sociálně slabší rodině, ale že peníze dostanou zpátky s tím, že je mají někde v [REDACTED], že jim něco nevyplatili na nemocnou dceru. Když se ho ptala, kolik mu dluží, tak se jí tchán svěřil, že na začátku [REDACTED] to bylo asi 85 000 Kč. Pak u nich byl tchán ještě podruhé a vyloženě prosil, že potřebuje na dárek k narozeninám 2 000 Kč a že jim to hned vrátí s tím, že [REDACTED] zapomněl na narozeniny své ženy. Ona ho odmítla s tím, že mu nepůjčí ani korunu, protože slíbil, že to přestane, ale nepřestalo. On před ní ale klečel a prosil alespoň o 500 Kč, tak mu 500 Kč dala, protože jí ho bylo líto. Tchán byl hodně uzavřený člověk. O svých starostech a problémech nic neříkal, byl to hrozně hodný pán. Neví o tom, že by měl nějaké zdravotní problémy, deprese, rodinné konflikty. Ty vznikly až ve chvíli, kdy tchýně přišla s tím, že jsou prázdná konta. To bylo asi od [REDACTED]. Od té doby do něj hučela celá rodina. Ona sama mu to vysvětlovala jen jednou. Zjistili, že kromě toho, že si tchán půjčoval z banky, tak si půjčil od nějakého pána 10 000 Kč. Byl to pan [REDACTED]. Tchán s tchýní žili velice skromně. Nikomu dalšímu než [REDACTED] rozhodně nepůjčovali. Oni jsou s manželem dvacet let a nic nedostali ani k narozeninám.
7. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že je družkou obžalovaného a je pravda, že [REDACTED] jí pomáhal s jídlem. Když viděl, že neměli na nákup, tak sám přišel a řekl jí, že jí ten nákup zaplatí. Zaplatil jí asi čtyři nákupy po 200 Kč. Byl to upřímný člověk. Na jejich dětech viděl, že nemají co jíst. Řekl, že jí takto bude pomáhat. Ví o tom, že [REDACTED] půjčil jejímu druhovi peníze. Bylo to maximálně 5 000 Kč. Když ale přijeli z [REDACTED] domů, tak mu peníze vrátili. Víc peněz si její partner nepůjčil. Nepůjčil si ani 20 000 Kč nebo 30 000 Kč. Tím si je jistá.

8. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že je nevlastní dcerou zemřelého [REDAKCE], který ji vychovával zhruba od jednoho roku jejího věku, jakoby to byl její otec, neboť byl druhem její matky. Mezi sebou měli normální rodinný vztah jako otec s dcerou. Neměli žádné problémy, měli rodinnou pohodu. Její otec byl strašně hodný člověk, každému pomáhal a snažil se pomáhat i obžalovanému. Zhruba půl roku před jeho smrtí zjistila, že má nějaké problémy, a to, když začal pracovat v [REDAKCE], seznámil se s obžalovaným, a rodině řekl, že jim chce pomáhat, že jim koupil ze začátku nějakou svačinku a pak přišlo i na finanční příspěvky. Otec měl příjem v podobě důchodu a přívýdělek v [REDAKCE]. Pak začal chodit po rodině si půjčovat. Byl i u ní, chtěl půjčit peníze. Jednou mu vyhověla a půjčila mu asi 1 000 Kč nebo 2 000 Kč, ale když se otec přiznal, kam ty peníze jdou, tak mu řekla, ať už za ní nechodí, že mu půjčovat nebude. Kdyby to bylo pro jeho osobní potřebu, tak by s tím problémem neměla. Věděla o tom, že nějaký [REDAKCE] otci několikrát volal. Sama u těch hovorů několikrát byla. V jednu chvíli jí to přišlo skoro jako stalking, kdy ten telefon neustále zvonil, a ozývalo se: „Tady [REDAKCE], tady [REDAKCE].“ Oni do poslední chvíle vůbec nevěděli, kdo to je. Otec jim řekl, že je to kamarád a že se seznámili v [REDAKCE] v [REDAKCE]. Často po těchto hovorech otec i odjížděl. Pak zjistili, že pána někde vozí, ale nevěděli kam. Při jednom hovoru ona s údajným [REDAKCE] chtěla mluvit, tak si vzala sluchátko a důrazně mu řekla, že se jí nelíbí postup, že je to obtěžování, ať tátu nechá být a vrátí všechny peníze. Předtím se jí totiž otec svěřil, že už mu dal okolo 80 000 Kč. Úvěrové smlouvy našli až po otcově smrti. Peníze musely skončit v rukou někoho cizího, protože v rodině určitě nebyly. Ona sama naléhala na otce, ať to ukončí s tím, že to nikam nevede a bude to horší a horší. Sama mu peníze půjčila jen jednou, i když je po ní chtěl vícrát. Sama přestala s matkou a jejím druhem bydlet cca tři čtvrtě roku před smrtí otce. Toho by popsala jako klidného člověka až flegmatika, hodně inteligentního, sečtělého člověka, který by nikomu neublížil. Byl to kamarádský typ, vždy se snažil pomoci, byl nekonfliktní. S problémy se nesvědčoval, byl uzavřený. Pak jí v jednu chvíli přišlo, jakoby byl vydíraný, jakoby se něčeho bál. Peníze chtěl půjčovat i jinde v rodině – od bratra, od matky svědkyně. Mimo rodinu kontaktoval i pana [REDAKCE], který má stánek vedle pracoviště svědkyně, a když jela jednou domů, tak za ní vyběhl a sděloval jí, že otec od něj chce půjčit 10 000 Kč. Řekla mu, ať mu je nepůjčuje, protože věděla, že peníze nejsou určené pro něho. Je pravda, že situaci řešila s bratrem [REDAKCE]. Ptala se bratra, zda o situaci ví, a apelovala na něj, aby mu domluvil. Bratr s otcem o tom pak mluvili, u hovoru však nebyla. Otec vlastnil pouze starší auto, žádné velké náklady neměl. Oblékal se úplně normálně, neměl potřebu chodit do obchodů a ve svých 70 letech téměř nic nepotřeboval. Měl koníčky, hlavně čtení, knihy si půjčoval. Každý pátek chodil do sauny. Ona v posledním roce jeho života od něj žádné peníze nedostala, ani její děti, ani dárky. Své rodiče pravidelně navštěvovala. V jejich domácnosti žádnou radikální změnu nezaznamenala, žili stále stejně.
9. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že byla družkou zemřelého [REDAKCE]. Poslední roky života to s ním bylo čím dál horší. Pracoval v [REDAKCE], kde se seznámil s [REDAKCE]. Měl svůj důchod a ještě přívýdělek k důchodu, ale ona ze svého důchodu platila nájem a podobně, protože jemu peníze nezůstávaly a ještě šel do minusu. Vzhledem k tomu, že spolu žili dlouhou dobu, tak předtím to fungovalo tak, že on přispíval do společných nákladů, měli to rozdělené napůl. Asi tak dva roky před jeho smrtí, to přestalo fungovat. Když se ho ptala proč, on jí řekl, že se o to nemá starat, že jsou to jeho dluhy. On ty peníze rozpůjčoval. Řekl jí, že půjčil panu [REDAKCE] – asi rok před smrtí. Řekl jí, že mu ty peníze dává, protože potřebovali jet do [REDAKCE], na letenku a podobně. Když mu řekla, že ona také potřebuje peníze, tak na to vůbec nedbal. [REDAKCE] říkal [REDAKCE], který mu volal asi osmkrát za den. Její druh s ní sedával v obýváku a ona to slyšela, bavili se hlavně o penězích. Dovodila z toho, že chce půjčit peníze. Po ní chtěl peníze také půjčit asi týden před smrtí 10 000 Kč. Nepůjčila mu je, když jí řekl, že ty peníze chce pro [REDAKCE], který je potřebuje na letenku. Ví o tom, že si chtěl půjčovat i u syna [REDAKCE], ale zda mu je půjčil, neví. Ona sama [REDAKCE] nikdy neviděla. Ví, že její partner za [REDAKCE] jezdil do [REDAKCE] a v [REDAKCE] se stýkali. To jí sám řekl. Přístup k jeho účtu neměla. Sama mu říkala, aby ty peníze nikomu

nepůjčoval, že potřebují peníze pro sebe – na uhlí na zimu, na dříví, na nájem, na elektriku a ať vezme rozum do hrsti. Partneri byli dobře čtyřicet let. Poslední rok do domácnosti nekupoval vůbec nic. Žádné finančně náročné koníčky neměl. Zašel do hospody, dal si pivo, hrál karty. O žádné velké peníze to nebylo, byly to haléřové položky. Vypil tak dvě piva, maximálně jeden rum. Původně jí na jídlo přispíval, ale poslední dva měsíce jí nedal ani korunu. Předtím platili všechno napůl. Důchod měl asi 13 000 Kč a v [REDAKCE] si vydělával tak 15 000 Kč. Co se týká zdravotních problémů, tak měl [REDAKCE], [REDAKCE], žádnou vážnější nemoc neměl. V poslední době pozorovala na něm změny. Projevovalo se to tím, že se úplně do sebe uzavřel, nemluvil s ní. Předtím byli normální pár, komunikovali spolu. Neví o tom, že by se někomu svěřoval, ani že by si půjčoval od někoho jiného než od rodiny. Sám mluvil, že půjčuje akorát [REDAKCE], o nikom jiném nemluvil. Když mu [REDAKCE] volal, tak jel do [REDAKCE] do bankomatu a tam vybral. [REDAKCE] prý u bankomatu čekal. Tohle jí sdělila vnučka [REDAKCE]. Tam pro sebe si nenakupoval nic. Oblečení měl dost. Žádné problémy s penězi neměl, až na sklonku svého života je začal mít. Na živobytí si nikdy nepůjčovali, vždycky s příjmem vyšli.

10. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že je druhem [REDAKCE], nevlastní dcery [REDAKCE], s níž žije od [REDAKCE] ve společné domácnosti. Svého skoro tchána znal. Byl to moc klidný člověk, který na sobě nechal dříví štípat, pohodář, nekonfliktní. V posledním roce života žádnou změnu v jeho chování nezaznamenal, žil pořád stejně. Žili s nimi v jednom baráku společně do [REDAKCE]. Žádné změny na něm nepozoroval. Poté se oni odstěhovali do svého a navštěvovali jej jednou až dvakrát týdně, když bylo potřeba. Skoro tchán se mu se žádnými problémy nesvěřil. Nesvěřil se mu ani s tím, že potřebuje peníze. Na rodinných setkáních, když na to přišlo, slovo [REDAKCE] padlo. [REDAKCE] měl slíbit zemřelému [REDAKCE] peníze s tím, že má možnost jet do [REDAKCE], že peníze rozmnoží. Všichni mu vysvětlovali, že je to blbost, ať od takových lidí nic nečeká. Sám se mu ale nesvěřil s tím, že by [REDAKCE] nějaké peníze poskytl. Jeho život byl skromný, v podstatě spořivý, šetřivý člověk, vedl staromódní způsob života. Že by měl finanční potíže, neví. Jeho koníčky byly knihy, rád koukal na televizi. Žádné drahé věci si nekupoval. Změnu v domácnosti pozoroval od roku [REDAKCE], je to tam prakticky stejné dodnes. Babička s dědou hospodařili společně, finanční problémy neměli.
11. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že [REDAKCE] byl jeho známý. Znali se ze stánku, kam [REDAKCE] občas chodil na pivo. Tak jedenkrát za čtrnáct dní vypil jedno, dvě piva. S problémy se nesvěřoval. Asi půl roku až rok před jeho smrtí chtěl po něm půjčit peníze. Také si někdy půjčil 100 Kč, někdy 200 Kč, někdy 500 Kč. Vždycky mu půjčené peníze vrátil. Asi rok před smrtí chtěl půjčit 2 000 Kč a ty mu pak vrátil. Částku 10 000 Kč mu ale nepůjčil, i když to po něm chtěl. To bylo asi taky rok před jeho smrtí. Poradil se o tom s dcerou [REDAKCE], která mu řekla, ať mu peníze nepůjčuje. Proč si chtěl peníze půjčit, mu neřekl. Žádnou změnu v jeho chování nepozoroval. Byl veselý, přátelský, družný. Žádné drahé oblečení nenosil.
12. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že zemřelý [REDAKCE] byl její nevlastní dědeček, neboť byl nevlastním otcem její matky. O tom, že obžalovaný byl v kontaktu s jejím dědečkem, ví. Jednou je i spolu viděla. Ví o tom, že obžalovaný se s dědou začal bavit, když děda někde pracoval, a že se nějak kontaktovali. Ví, že si volali a že řešili něco s penězi. Jednou když jeli s dědou do [REDAKCE], viděla, jak se potkali někde na parkovišti a řešili něco skrz peníze. Děda obžalovanému nechtěl půjčit a nakonec to dospělo do situace, kdy šel děda vybrat peníze do bankomatu. Ten pán, co se s ním bavil, pan [REDAKCE], stál za ním a koukal mu přes rameno do bankomatu. To bylo někdy v [REDAKCE] téhož roku, co děda zemřel. Když se dědy ptala, co s [REDAKCE] má, proč vybírá peníze, děda jí to nevysvětlil. Nechtěl to řešit, zamluvil to. Nesvěřil se jí s tím, že by si půjčoval, pak obžalovanému peníze dával. To se dozvěděla v rodině, neboť žili v jedné domácnosti. Co se týče konverzace u toho bankomatu, tak si pamatuje, že tomu předcházel telefonát s nějakou ženou. Kdo to byl, neví. Nejdřív s ní telefonoval pan [REDAKCE], pak

dal telefon na ucho dědovi. Děda kamarádsky řekl: „Ahoj!“. Možná řekl i jméno. Hovor probíhal klidně. Pak už děda řešil s [REDAKCE] půjčku peněz a děda říkal, že ne. Pan [REDAKCE] na něj naléhal, ale nebylo to agresivně, podrážděně, bylo to v klidu. Oni byli venku z auta, ona byla zavřená v autě. Hovor slyšela jen letmo. Pochopila, že se baví o půjčce peněz. O kolik peněz šlo, neví. K bankomatu s nimi nešla. Neví, kolik děda vybral. V té době žila s babičkou a s dědou v jednom domě, takže se denně potkávali. V posledních pár letech nezaznamenala v životě dědečka a babičky žádnou změnu, nic v jejich domácnosti se nezměnilo. Nezaznamenala, že by si babička posteskla, že jí dědeček nedává peníze. Oni jí do toho nezatahovali. Ona řešila své záležitosti dospívání. Nezaznamenala, že by si prarodiče koupili něco nového, dražšího, rozhodně nežili jinak. Je možné, že jí dědeček jednou požádal o peníze, ale ona mu řekla, že mu je nepůjčí, i když jí to chtěl hned vrátit. Věděla ale, za jakým je to účelem, tak mu je nepůjčila. Přesně neví, kolik peněz po ní chtěl, asi tak 1 000 Kč. Bylo to asi někdy v [REDAKCE], než děda zemřel, asi v době, kdy se vraceli od toho bankomatu.

13. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že pracuje jako sociální pracovníce na Úřadu práce ve [REDAKCE]. Má na starosti hmotnou nouzi a obžalovaný byl klient, který pobíral dávky v hmotné nouzi. Byl žadatelem o dávku. Jednání s ním probíhalo standardně jako s kýmkoliv jiným. V první řadě se podepisují tak zvané „protokoly“, kde klienti jsou poučeni o všech zákonných povinnostech. Osobní jednání probíhalo standardně. Buď přišel on, nebo jeho družka, protože je to společně posuzovaná osoba a jsou společní žadatelé. Ona sama chodí i na šetření a několikrát byla i u nich doma. Samozřejmě je zde poučení o tom, jaké příjmy je klient povinen hlásit. Je obsaženo v každém protokole. Tyto protokoly má pan [REDAKCE] podepsané. Obsahem poučení je, že do osmi dnů musí hlásit veškeré změny, a to buď písemně, nebo stačí i telefonicky, poté písemně. Jedná se o jakékoli příjmy, výdělky či jiné změny. Nepamatuje si, že by se jí obžalovaný ptal na příjmy z brigád. Kdyby se ptal, určitě by mu řekla, že je musí hlásit, protože klienti musí hlásit i příjmy, které mají „na černo, bez papírů“. Mají nato i speciální tabulku v programu. Běžně poučují klienty o tom, že i příjmy tak zvané „bokem“ musí hlásit. Žádná hranice příjmů, do které se to hlásit nemusí, není, je třeba hlásit každý příjem. Není pravda, že by obžalovaného poučovala o tom, že do 4 000 Kč až 5 000 Kč z brigády to hlásit nemusí. Žádná taková hranice stanovená není.
14. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že pracuje jako sociální pracovníce na Úřadu práce v [REDAKCE]. S obžalovaným vyřizovala pobírání dávek hmotné nouze, a to příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení – někdy v letech [REDAKCE] a [REDAKCE]. S obžalovaným se dalo komunikovat, i když byl prudší povahy. Jinak s ním probírala základy správního řízení a dávek. Poučila ho o tom, že i kdyby se u něho cokoliv změnilo, musí to nahlásit do osmi dnů. Na příjem z brigád se jí obžalovaný tenkrát ptal, ale pouze v autobuse, když jel do [REDAKCE] a náhodně se tam potkali. Ptal se, kdyby měl brigádu, jestli to musí dokládat, tak mu odpověděla, že ano, protože je to příjem, který se započítává. Znovu ho poučila o tom, že veškeré změny má hlásit do osmi dnů, že to i podepsal v protokole. O žádné hranici, pod kterou by se to hlásit nemuselo, se nebavili. Na to se jí neptal. Žádná taková hranice stanovená není. Žádné vedlejší příjmy s ním neřešili. Vždy uváděl, že je bez příjmů a že mají jen přídatky na děti.
15. Z usnesení policejního orgánu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Územní odbor [REDAKCE], Oddělení obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne [REDAKCE], č. j. [REDAKCE], byla podle § 159a odst. 1 tr. ř. odložena trestní věc podezření ze spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku. Z odůvodnění usnesení se podává, že dne [REDAKCE] v ranních hodinách nalezla [REDAKCE] svého druhu [REDAKCE] (poškozeného) v zaparkovaném osobním automobilu s [REDAKCE], bez známek života. Provedeným prověřováním bylo vyloučeno, že by

na smrti [REDAKCE] měla účast jiná osoba. Policejní orgán uzavřel, že poškozený spáchal sebevraždu za užití své legálně držené dlouhé ruční palné zbraně, a to lovecké brokovnice.

16. Ze smlouvy o úvěru ze dne [REDAKCE], uzavřené mezi společnostmi [REDAKCE] jako úvěrujícím a [REDAKCE] jako úvěrovaným, vyplývá, že [REDAKCE] byl poskytnut konsolidační úvěr ve výši 120 976 Kč, kterým byla splacena dosavadní dlužná částka vůči témuž úvěrujícímu v celkové výši 88 976 Kč. Zbýlá částka nebyla účelově vázána.
17. Ze smluv o úvěru ze dne [REDAKCE] a ze dne [REDAKCE], uzavřených mezi společnostmi [REDAKCE] jako úvěrujícím a [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], jako úvěrovaným, bylo zjištěno, že [REDAKCE] byly poskytnuty neúčelové úvěry ve výši 20 000 Kč a 40 000 Kč. Podle smlouvy o úvěru ze dne [REDAKCE], uzavřené mezi společnostmi [REDAKCE] jako úvěrujícím a [REDAKCE] jako úvěrovaným, byl [REDAKCE] poskytnut neúčelový úvěr ve výši 31 000 Kč. Podle smlouvy o úvěru ze dne [REDAKCE], uzavřené mezi společnostmi [REDAKCE] jako úvěrujícím a [REDAKCE] jako úvěrovaným, pak byla [REDAKCE] vydána kreditní karta s úvěrovým limitem 35 000 Kč.
18. Ze zprávy [REDAKCE], potažmo tamního [REDAKCE], vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] pobíral ve [REDAKCE] příspěvek na péči. V době od [REDAKCE] do [REDAKCE] činil tento příspěvek 59,59 [REDAKCE] týdně, v době od [REDAKCE] potom 66,15 [REDAKCE] týdně. Jiné dávky mu vypláceny nebyly. O vycestování ze [REDAKCE] měl obžalovaný informovat příslušný úřad. Nelze dohledat, zda tak učinil. Dcera obžalovaného [REDAKCE], narozená [REDAKCE], pobírala v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] tak zvanou „[REDAKCE]“ ve výši 139,75 [REDAKCE] týdně.
19. O četnosti telefonických kontaktů mezi obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] vypovídají údaje o telekomunikačním provozu, uskutečněném prostřednictvím mobilního telefonního čísla užívaného [REDAKCE]. Tyto údaje byly opatřeny na základě příkazu Okresního soudu v Prachaticích ze dne 2. 11. 2018, č. j. 4 Nt 102/2018-6.
20. Z žádosti o příspěvek na živobytí ze dne [REDAKCE] a o doplatek na bydlení ze dne [REDAKCE] podaných téhož dne na Kontaktní pracoviště Úřadu práce České republiky v [REDAKCE], bylo zjištěno, že obžalovaný uvedl, že nemá žádný příjem.
21. Ze sdělení Úřadu práce České republiky ze dne [REDAKCE] vyplývá, že za měsíc [REDAKCE] byl obžalovanému vyplacen příspěvek na živobytí ve výši 14 186 Kč, ač jeho oprávněný nárok činil jen 10 110 Kč, dále mu byl vyplacen doplatek na bydlení ve výši 9 504 Kč., i když oprávněný nárok činil 3 680 Kč. Zjištěný rozdíl je dán zohledněním neoznámeného příjmu (odměny za práci za měsíc [REDAKCE]) ze závislé činnosti vyplaceného v měsíci [REDAKCE], který činil 8 320 Kč.
22. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v [REDAKCE], Kontaktního pracoviště [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], č. j. [REDAKCE], byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost vrátit přeplatek na dávce příspěvku na živobytí, vyplacené za měsíce [REDAKCE] a [REDAKCE], v celkové výši 6 224 Kč. Z odůvodnění rozhodnutí se podává, že dávka byla vyplácena v nesprávné výši, neboť obžalovaný ode dne [REDAKCE] na základě dohody o provedení práce vykonával závislou práci a pobíral odměnu za práci, avšak tuto skutečnost v rozporu se svými povinnostmi neoznámil správnému orgánu. Při výpočtu výše oprávněného nároku byla zohledněna odměna obžalovaného ve výši 7 920 Kč (za měsíc [REDAKCE], vyplacena v měsíci [REDAKCE]) a ve výši 4 785 Kč (za měsíc [REDAKCE], vyplacena v měsíci [REDAKCE]).

23. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v [REDAKCE], Kontaktního pracoviště [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], č. j. [REDAKCE], byla obžalovanému [REDAKCE] uložena povinnost vrátit přeplatek na dávce doplatku na bydlení, vyplacené za měsíce [REDAKCE] a [REDAKCE], v celkové výši 2 669 Kč. Rozhodnutí bylo odůvodněno obdobně jako výše citované rozhodnutí č. j. [REDAKCE].
24. Zprávou společnosti [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] je prokazováno, že v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] byl obžalovaný u jmenované společnosti zaměstnán na základě dohody o provedení práce. Obžalovaný do téhož zaměstnání nastoupil znovu dne [REDAKCE]. Pracovní morálka obžalovaného se v průběhu času zhoršovala. Z přiložených mzdových listů je zjišťováno, že hrubá i čistá odměna obžalovaného činila 8 320 Kč za měsíc [REDAKCE], částku 7 920 Kč za měsíc [REDAKCE] a částku 4 785 Kč za měsíc [REDAKCE].
25. Ze zprávy Úřadu práce České republiky je zjišťováno, že obžalovaný [REDAKCE] byl v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Následně byl sankčně vyřazen z důvodu, že se ve stanoveném termínu nedostavil na pracoviště Úřadu práce České republiky. Podporu v zaměstnání nepobíral. Družka obžalovaného [REDAKCE] byla rovněž nejméně do [REDAKCE] vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání a podporu v nezaměstnanosti nepobírala.
26. Ze zpráv společností [REDAKCE] a [REDAKCE] vyplývá, že se obžalovaný ve sledovaném období účastnil hazardních her.
27. Z výpisů z Centrální evidence exekucí je zjišťováno, že ve sledovaném období byl proti obžalovanému [REDAKCE] i proti jeho družce [REDAKCE] veden větší počet exekučních řízení.
28. Ze spisu Okresního soudu v Prachaticích sp. zn. 1 T 145/2018 bylo zjištěno, že trestním příkazem ze dne 3. 8. 2018, č. j. 1 T 145/2018-59, byl obžalovaný uznán vinným přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců se zkušební dobou na dva roky a šest měsíců. Tento trestní příkaz byl doručen dne 10. 9. 2018 a nabyl právní moci dne 19. 9. 2018.
29. Ze spisu Okresního soudu v Prachaticích sp. zn. 7 T 7/2018 bylo zjištěno, že rozsudkem ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 T 8/2018-185, byl obžalovaný uznán vinným přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b) odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let se zkušební dobou v délce tří let a současně stanoven dohled. Tímto rozsudkem byl dále zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Prachaticích ze dne 3. 8. 2018, č. j. 1 T 145/2018-59. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 21. 11. 2019.
30. Ze spisu téhož soudu sp. zn. 7 T 17/2020 pak bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] byl rozsudkem ze dne 10. 6. 2020, č. j. 7 T 17/2020-862, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 29. 7. 2020, č. j. 3 To 397/2020-907, uznán vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, jehož se měl (ve stručnosti) dopustit tím, že:
1) v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] vylákal pod různými záminkami (na jídlo, na nájemné, na letenku do [REDAKCE] či na smyšlený obchod s drogami) od poškozeného [REDAKCE] postupně zápůjčky peněz v celkové částce nejméně 196 500 Kč, když jednotlivé zápůjčky sliboval vrátit po obdržení sociálních dávek či dceřina důchodu z [REDAKCE], po výplatě sociálních dávek a podobně, co následně neučinil,

2) - 4) v době od [REDACTED] do [REDACTED] celkem v jedenácti případech buď sám na své jméno při uvedení nesprávných údajů, eventuálně po přesvědčení dalších osob zařídil uzavření účastnických smluv o poskytování služeb elektronických komunikací se společností [REDACTED] s tím, že součástí bylo ujednání o koupi mobilních telefonů s podmíněnou slevou, přičemž takto získané mobilní telefony obratem zpeněžil. Rozsudkem ze dne 10. 6. 2020, č. j. 7 T 17/2020-862, mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou let a šesti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Co se viny a trestu týče, tento rozsudek nabyl právní moci dne 29. 7. 2020.

31. Provedené důkazy hodnotil soud jednotlivě v jejich vzájemných souvislostech podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech skutečností a dospěl k následujícím závěrům.
32. Pokud jde o skutek vůči Úřadu práce České republiky, zde se obžalovaný hájí tím, že je pravda, že popsáním způsobem o dávky v hmotné nouzi, a to příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení, skutečně žádal, že skutečně uvedené příjmy u zaměstnavatele [REDACTED] získal a úřadu práce je nenahlásil. O takto zjištěném skutkovém stavu nevznikají žádné důvodné pochybnosti, když je zde výpověď obžalovaného v souladu s listinnými důkazy, které předložil Úřad práce České republiky týkající se předmětných dávek. Takto zjištěný stav potvrdily i slyšené svědkyně, a to [REDACTED] a [REDACTED], které s obžalovaným uvedena správní řízení jako zaměstnankyně poškozeného vedly. Obžalovaný se hájí tím, že příjmy z brigád nebyl povinen úřadu práce oznamovat, že jej v tomto směru poučily obě zaměstnankyně úřadu práce, a to jak v [REDACTED], ve [REDACTED] ulici, tak i na kontaktním pracovišti ve [REDACTED]. Tato obhajoba obžalovaného [REDACTED] byla zcela jednoznačně vyvrácena výpověďmi svědkyň [REDACTED] a [REDACTED], které obě dvě shodným způsobem naprosto věrohodně popsaly, že s obžalovaným předmětné řízení o předmětné dávky hmotné nouze vyřizovaly, a to standardním způsobem, s tím, že jej obě poučovaly o tom, že do osmi dnů musí hlásit veškeré změny včetně toho, že by získal nějaký příjem, stejně jako všechny ostatní žadatele. Výpovědi obou těchto svědkyň v tomto směru se jeví jako naprosto konzistentní a logické, když odpovídají i stávající právní úpravě, která v případě dávek v hmotné nouzi rozhodně žádnou hranici pro příjmy, které není potřeba oznamovat příslušnému úřadu u příjemců těchto dávek, nestanoví. Je to v souladu i s tím, že svědkyně [REDACTED] uvedla, že klienti jsou poučováni o tom, že mají hlásit i neoficiální příjmy (tak zvané příjmy „na černo“ nebo „bez papírů“, eventuálně „bokem“), a že i na takovéto příjmy mají speciální tabulku, do které je lze zadat. Svědkyně [REDACTED] navíc pak i potvrdila, že když se jí obžalovaný při náhodném setkání v autobuse z [REDACTED] do [REDACTED] ptal, zda by měl dokládat příjem z brigád, tak jej ujistila, že ano, že je to příjem, který se započítává do dávek, a znovu jej poučila o tom, že veškeré změny musí do osmi dnů hlásit. Za této situace je soud naprosto přesvědčen o tom, že obžalovaný věděl, že jakékoliv příjmy v době, kdy je příjemcem dávek v hmotné nouzi, je povinen hlásit, a v případě jeho příjmů získaných od společností [REDACTED] je musí oznámit, protože to má vliv na výši dávek, které pobírá. Kdyby tyto příjmy uvedeným způsobem řádně nahlásil, bývaly by mu byly vyplaceny dávky v hmotné nouzi celkově o částku 18 793 Kč nižší, než když tyto příjmy úřadu práce řádně neoznámil.
33. Za situace, kdy je nepochybné, že každý, tedy i obžalovaný, je povinen jakékoliv příjmy tomuto úřadu hlásit, se obžalovaný nepochybně o uvedenou částku obohatil tím, že úřadu práce, jako poškozenému, citované příjmy vědomě zatajil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tedy škodu přesahující částku 5 000 Kč ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 9. 2020. Proto byl v bodě 1) uznán vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku.

34. Co se týče důkazní situace skutku označeného ve výroku 2), zde obžalovaný nepopírá, že by poškozeného [REDACTED] znal s tím, že se s ním seznámil v [REDACTED] v [REDACTED], kde poškozený působil jako ostraha. Sám mu nabídl, že jim pořídí nějaký nákup vzhledem k jejich tíživé sociální situaci. Celkově si však obžalovaný připustil, že by si od něj půjčil maximálně 20 000 Kč nebo 30 000 Kč, z nichž mu již 5 000 Kč vrátil. Rozhodně si nepůjčil částku uvedenou v obžalobě. Obžalovaný dále připustil, že užívá jméno [REDACTED] a, že si od poškozeného peníze půjčoval na jídlo, dále na letenku do [REDACTED], na potřeby své nemocné slepé dcery, eventuálně pro manželku, a že poškozeného ujišťoval, že mu peníze vrátí, jakmile mu budou vyplaceny dávky z [REDACTED], eventuálně bude mít příjem ze zaměstnání. Sám vypověděl, že jeho finanční situace v té době byla velmi špatná. On sám byl skoro na ulici a jeho partnerka s dětmi v azylovém domě. Z práce ho vyhodili, protože nabrali [REDACTED].
35. K tomu lze uvést, že z výsledku jednotlivých blízkých rodinných příslušníků zemřelého [REDACTED] [REDACTED] pak bylo zjištěno, že poškozený byl uzavřený člověk, který se málokomu svěřoval, a v poslední době se u něho začaly projevovat závažné finanční problémy. Jeho družka [REDACTED] [REDACTED] vypověděla, že jí přestal přispívat na náklady společné domácnosti, přestože jej opakovaně žádala, aby jí poskytl finanční prostředky na nákup uhlí, dříví, jídla a podobně, přičemž na nátlak rodiny se pak svěřil s tím, že podporuje jednu rodinu a svého kamaráda [REDACTED], kterému poskytuje finanční prostředky, a že uvedený mu slíbil, že mu finanční prostředky vrátí, až získá placené dávky v [REDACTED], eventuálně bude mít jiný příjem. Dalšími svědky, kteří potvrdili, že poškozený [REDACTED] jim sdělil, že peníze poskytuje osobě jménem [REDACTED], jsou [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], přičemž [REDACTED] se svěřil, že mu půjčil částku minimálně 90 000 Kč, [REDACTED] uvedl, že na začátku [REDACTED] šlo o částku asi 85 000 Kč, a [REDACTED] sdělil, že mu dal okolo 80 000 Kč.
36. O skutečnosti, že se poškozený [REDACTED] velmi intenzivně, ba až zoufale, snažil v období krátce před svou smrtí o získání peněz, vypovídá několik svědků. Konkrétně [REDACTED] popsal, že otec po něm asi v [REDACTED] chtěl půjčit 15 000 Kč na letenku pro [REDACTED], a peníze mu půjčila i jeho manželka [REDACTED], jmenovaná pak potvrdil, že tchánovi skutečně po dohodě s manželem jednou půjčila 2 000 Kč a ještě jednou jí tchán prosil o dalších 2 000 Kč s tím, že [REDACTED] zapomněl na narozeniny své ženy, ona půjčku odmítla, ale když pak před ní tchán klečel, dala mu 500 Kč. Žádosti o půjčení peněz potvrdila i svědkyně [REDACTED] popisující, že asi týden před smrtí po ní druh chtěl 10 000 Kč, které mu nedala, když jí řekl, že je to pro [REDACTED] na letenku. Peníze (asi jeden nebo dva tisíce korun) si poškozený v jednom případě vypůjčil i u [REDACTED], když jí ale přiznal, kam ty peníze jdou, odmítla mu dál půjčovat. Další žádosti o půjčky peněz potvrdil svědek [REDACTED], který mu půjčil 100 Kč, někdy 200 Kč či 500 Kč, jednou 2 000 Kč, ty mu byly vráceny, půjčit 10 000 Kč poškozenému na jeho žádost však odmítl. O půjčku poškozený žádal i vnučku [REDACTED].
37. Co se týče výše škody, zde soud vyšel z toho, že částka poskytnutá zemřelým poškozeným obžalovanému [REDACTED] musela být minimálně 90 000 Kč, neboť tuto částku si [REDACTED] postupně na základě úvěrových smluv ze dne [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] půjčil u [REDACTED], a u [REDACTED]. Navíc tato částka odpovídá i tomu, s jakou částkou se svěřil svým příbuzným, kteří uváděli částku 80 000 Kč, 85 000 Kč či dokonce 90 000 Kč. Vzhledem k tomu, že všichni slyšení svědci – příbuzní zemřelého [REDACTED] shodně vypověděli, že v poslední době před smrtí žil poškozený [REDACTED] stejným životem jako v předchozí době, žádné nové věci si nepořizoval, nevedl jiný život než v předchozí době, který byl odjakživa velmi šetrný a úsporný, nemá soud pochybnost o tom, že jediné místo, kde mohly finanční prostředky skončit, bylo v rukách obžalovaného, který je z něho vylákal pod sliby, že je nutně potřebuje na své běžné potřeby a do budoucna mu je vrátí. O tom, že [REDACTED] byl v zoufalé životní situaci, svědčí i výpověď jeho snachy [REDACTED], která popsala, jakým

zoufalým způsobem jí naposledy žádal o půjčku 2 000 Kč, kdy před ní klečel a byl velmi šťasten, když mu půjčila alespoň 500 Kč. O tom, že obžalovaný od [REDACTED] finanční prostředky získával, svědčí i výpověď svědkyně [REDACTED] (nevlastní vnučky zemřelého poškozeného), která popsala, že byla přítomna toho, jak její nevlastní dědeček vybíral peníze z bankomatu ve [REDACTED] a dával je obžalovanému poté, co tento jej telefonicky kontaktoval a následně i osobně ve [REDACTED] o peníze žádal. Slyšení svědci (blízcí příbuzní zemřelého [REDACTED]) pak shodně vypovídají, že se jim po určitém nátlaku [REDACTED] svěchoval s tím, že podporuje osobu jménem [REDACTED] a že pro ni finanční prostředky potřebuje, a činil tak čím dál zoufalejším způsobem, kdy se v rodině snažil půjčit peníze, a snažil se je půjčit, a to v částce 10 000 Kč, i od náhodného známého [REDACTED]. Příbuzní zemřelého [REDACTED] dále i hovořili o tom, že poškozený byl dost často kontaktován telefonicky osobou jménem [REDACTED]. Tomu odpovídá i zajištění o četnosti telefonických kontaktů mezi obžalovaným [REDACTED] a [REDACTED], vyplývající ze záznamu o uskutečněném komunikačním provozu telefonního čísla zemřelého [REDACTED]. Obhajoba obžalovaného, že poškozený půjčoval jiné osobě z [REDACTED] je pouze účelovou snahou obžalovaného vyhnout se postihu, a byla vyvrácena citovanými svědeckými výpověďmi příbuzných poškozeného, který jednoznačně a všichni ve shodě popsali, že poškozený se jim svěchoval pouze s tím, že peníze poskytuje „[REDACTED]“, tedy obžalovanému, a o nikom jiném nikdy nehovořil. Je nelogické, aby poškozený svým blízkým zatajoval půjčování peněz i další osobě, když se jim svěřil s finančními problémy, do kterých ho dostal právě obžalovaný.

38. Z těchto důvodů nemá soud žádné pochybnosti o tom, že to byl obžalovaný, kdo z [REDACTED] částku nejméně 90 000 Kč postupně vylákal. Skutečnost, že mu sliboval, že mu finanční prostředky vrátí, sám obžalovaný ani nepopírá. Podle názoru soudu však obžalovaný si byl dobře vědom toho, že finanční prostředky nikdy vrátit nemůže, protože sám byl v sociální situaci, kdy neměl finanční prostředky ani na zabezpečení svých vlastních potřeb. Nikde neměl stálé zaměstnání, přivydělával si toliko příležitostně brigádně, jeho pracovní morálka upadala, jak vyplývá ze zprávy [REDACTED], další jeho příjmy byly pouze příjmy ze sociálních dávek vyplácené v [REDACTED]. V roce [REDACTED] nepobíral žádné sociální dávky z [REDACTED] a vzhledem k tomu, že tam nebydlel a nezdržoval se tam, nevznikal mu na ně ani žádný nárok. Je nepochybné, že proti němu bylo vedeno několik exekučních řízení. Navzdory tomu, že jeho sociální a finanční situace byla takto bídná, účastnil se hazardních her. Z toho je nepochybné, že si musel opatřovat příjmy předmětnou trestnou činností. O tom, že obžalovaný tento způsob zlepšení své tristní finanční situace používá ve svém životě opakovaně, svědčí i pravomocné odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 10. 6. 2020, č. j. 7 T 17/2020-826, kdy byl uznán vinným, že obdobným způsobem z jiného poškozeného vylákal finanční hotovost – necelých 200 000 Kč, kdy shodným způsobem sliboval, že finanční prostředky vrátí poté, co obdrží sociální dávky nebo důchod z [REDACTED] a podobně. I v tomto případě takto nikdy neučinil, a ani nebylo v jeho ekonomických možnostech tak kdykoliv učinit a i tehdy bylo prokázáno, že se účastnil hazardních her. K tomuto skutku došlo v roce bezprostředně následujícím potom, co se stal skutek předmětný. Soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, že obžalovaný vylákal z [REDACTED] uvedené finanční zápůjčky s tím, že mu sliboval, že mu je vrátí poté, co začne pracovat, eventuálně získá příjmy z [REDACTED], ačkoliv věděl, že tak nikdy neučiní, a peníze spotřeboval pro sebe či svoji rodinu, aniž by bylo v jakýchkoliv reálných možnostech je kdykoliv vrátit. Tím poškozeného [REDACTED] uvedl v omyl, sebe tak obohatil a na cizím majetku způsobil větší škodu, tedy škodu přesahující částku 50 000 Kč ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 9. 2020. Z těchto důvodů soud obžalovaného uznal vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku.

39. Při rozhodování o druhu a výměře trestu vycházel soud z toho, že obžalovanému přitěžuje jeho dosavadní život, kdy byl již třináctkrát soudem trestán a v letech 2017 až 2019 byl pětkrát postihován pro přestupky, zejména proti majetku. Za této situace podle názoru soudu na obžalovaného nelze působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody, zvláště s přihlédnutím k následku jeho skutku 2), který vyústil ve smrt poškozeného [REDACTED].
40. Při ukládání trestu soud dále vyšel ze zjištění, že dne [REDACTED], tedy poté, co spáchal předmětné přečiny, bylo obžalovanému [REDACTED] doručen trestní příkaz Okresního soudu v Prachaticích ze dne 3. 8. 2018, č. j. 1 T 145/2018-59, a výrok z tohoto trestu byl následně zrušen rozsudkem téhož soudu ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 T 8/2018-185, a tato zjištění vedou soud k závěru, že obžalovaný se nyní projednávané trestné činnosti dopustil předtím, než mu byl doručen trestní příkaz sp. zn. 1 T 145/2018. Proto je namístě ukládat podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest, a to jak k tomuto trestnímu příkazu, tak i k rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 9. 10. 2019, č. j. 7 T 8/2018-185, za všechny uvedené přečiny. Z těchto důvodů soud obžalovanému ukládá nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let a šesti měsíců, pro jehož výkon ho podle § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.
41. Současně soud podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku rozhodl o zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích sp. zn. 7 T 8/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
42. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojil poškozený [REDACTED], a to s částkou 250 000 Kč. Vzhledem k tomu, že obžalovaný [REDACTED] byl uznán vinným způsobením škody ve výši 90 000 Kč, byl tento obžalovaný podle § 228 odst. 1 tr. ř. zavázán tomuto poškozenému (synovi a jedinému dědici po zemřelém [REDACTED]) zaplatit částku 90 000 Kč. Se zbývajícím nárokem na náhradu škody byl tento poškozený podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
43. Dále se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody připojila poškozená [REDACTED], avšak vzhledem k tomu, že tento úřad již rozhodl ve správním řízení o tom, že obžalovaný je povinen jim neoprávněně vyplacenou částku vrátit, odkázal soud tohoto poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním

úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 17. září 2020

Mgr. Vendulka Pozniaková

samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Jířím Mühlsteinem v hlavním líčení konaném dne 19. 8. 2021

takto:

obžalovaná

██████████, narozenou ██████████ v ██████████, bez zaměstnání, trvale bytem ██████████
██████████, zdržující se na adrese ██████████
██████████, doručovací adresa: ██████████,

je vinna, že

I.

v době od měsíce ██████████ do měsíce ██████████ úmyslně soustavně neplnila v místě svého bydliště ani nikde jinde svou zákonnou vyživovací povinnost vůči své nezletilé dceři ██████████
██████████, narozené ██████████, ačkoliv jí tato povinnost vyplývala z ustanovení § 910 a následujících zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a její výše byla stanovena rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 5. 8. 2016, č. j. 23 P 96/2016-192 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 11. 2016 pod č. j. 6Co 1947/2016-242, který nabyl právní moci dne 6. 12. 2016, a to 1 500 Kč měsíčně, splatných vždy do 20. dne v měsíci k rukám otce nezletilé – ██████████, narozeného ██████████, trvale bytem ██████████
██████████, zdržujícího se na adrese ██████████, okres ██████████, ačkoliv bylo v jejích možnostech a schopnostech výživné alespoň částečně hradit; na výživném tak za uvedené období dluží celkem 22 500 Kč,

II.

v době od měsíce ██████████ do měsíce ██████████ úmyslně soustavně neplnila v místě svého bydliště ani nikde jinde svou zákonnou vyživovací povinnost vůči své nezletilé dceři ██████████

██████████, narozené ██████████, ačkoliv jí tato povinnost vyplývala z ustanovení § 910 a následujících zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a její výše jí byla stanovena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 14. 2. 2017, č. j. 0 P 560/2012-413, pravomocným dne 6. 4. 2017, a to 1 000 Kč měsíčně splatných vždy do 15. dne v měsíci k rukám ██████████ ██████████, IČ ██████████,

přičemž v uvedeném období rovněž nehradila ošetrovné na nezletilou ██████████, nar. ██████████, ačkoliv jí tato povinnost vyplývá ze zákona a její výše jí byla stanovena rozhodnutím ředitele dětského domova podle § 27 zák. č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních, č. j. ██████████, a to ve výši 871 Kč měsíčně, ačkoliv bylo v jejích možnostech a schopnostech výživné alespoň částečně hradit; na výživném tak za uvedené období dluží celkem 27 179 Kč (z toho 16.000 Kč výživné a 11 179 Kč ošetrovné)

tedy

ad I.

úmyslně neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

ad II.

úmyslně neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchala

ad I.

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“),

ad II.

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody** v trvání **12 (dvanáct) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu zařazuje do věznic **s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podal obžalobu na obžalovanou ██████████ s odůvodněním, že ta se dopustila dvou přečinů, a to zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku jednáními tak, jak jsou popsány ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaná k věci uvedla, že nemá z čeho platit výživné, je na úřadu práce, nepobírá ani korunu. Také očekává narození dalšího dítěte, zdržuje se na stejné adrese, podle lékaře nesmí jezdit. Kontakt s dětmi má pravidelně, když je s nimi v kontaktu každý den, i když jde o elektronický kontakt. Zdroj příjmu nemá žádný, podle úřadu práce nemá nárok na nic. Momentálně jí žije partner, který vydělává na nájem a na jídlo.

3. K dotazu státní zástupkyně, který se týkal období neplacení výživného, a to v případě nezletilé [REDAKCE] za období od [REDAKCE] do [REDAKCE] a nezletilé [REDAKCE] od [REDAKCE] do [REDAKCE] obžalovaná uvedla, že čekala pátou dceru, byla ve stejných podmínkách jako nyní. V té době měla příjem dva měsíce, [REDAKCE], [REDAKCE], asi od Úřadu práce [REDAKCE], ve výši 2 300 Kč, zda to byl příspěvek na bydlení, nebo životní minimum, už přesně neví. Byla dokonce zaměstnaná, bylo to však před žalovaným obdobím. Také byla na rizikovém těhotenství. Pokud jde o neschopenku, tuto ji nevystavovala gynekoložka, ale praktická lékařka, ale už neví jméno. Alkohol nepije více jak 10 let, cigarety hodně omezila, už vůbec nekouří. V loňském roce měla platit za 8 měsíců po 1 000 Kč, a to [REDAKCE], na [REDAKCE] neposlala. Platila od [REDAKCE] do [REDAKCE].
4. Zároveň na dotaz, zda je schopna doložit tyto platby uvedla, že to není problém, má to doma. Také pokud jde o důkazy ohledně placení výživného, není problém dát všechny doklady o zaplacení výživného dohromady, má to schované, také požadované doklady zašle soudu.
5. Z výpovědi [REDAKCE] bylo zjištěno, že pokud jde o kontakt s matkou, s tou není. Ta je v kontaktu pouze s dcerou nyní minimálně prostřednictvím sociálních sítí. Dceru nenavštěvuje, i když tuto možnost má, také došlo ke zbavení rodičovských práv. Ohledně výživného, toto také pravidelně nehradí, za loňský rok obdržel výživné pouze ve dnech [REDAKCE], vždy po 1 000 Kč. Za letošní rok neobdržel nic, výživné chodí z různých účtů. Co se týče darů, tak asi někdy před rokem dceři poslala nějaké oblečení a klec na morče. Dcera nyní chodí do 8. třídy, půjde do deváté. Po zdravotní stránce je v pořádku, má běžné nemoci, také nyní nebere žádné léky. Veškeré náklady spojené se školou hradí otec, hradí vše, co je potřeba.
6. Pokud jde o výživné, které obdržel, toto považuje za běžné výživné v měsíci, kdy přijde, přičemž se jedná o nižší částku, než by měla matka hradit.
7. K výpovědi otce obžalovaná uvedla, že nesouhlasí s tím, že by byla dcera po zdravotní stránce v pořádku.
8. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 bylo zjištěno, že nad nezletilou [REDAKCE] byla nařízena ústavní výchova, kdy jak otci, tak matce, což je obžalovaná, bylo stanoveno výživné v částce 1 000 Kč měsíčně, které měli hradit vždy do každého patnáctého dne měsíce k rukám [REDAKCE]. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 5. 8. 2016, č. j. 23 P 96/2016-190 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 11. 2016, č. j. 6 Co 1947/2016-242 byla nezletilá [REDAKCE] svěřena do péče otce, kdy matce bylo stanoveno výživné, a to počínaje dnem [REDAKCE] v částce 1 000 Kč měsíčně, od [REDAKCE] v částce 1 500 Kč měsíčně splatných vždy do každého dvacátého dne v měsíci k rukám otce.
9. Ze zprávy [REDAKCE] bylo zjištěno, že matce stanoveno hradit příspěvek na úhradu péče poskytované nezletilé [REDAKCE] umístěné v [REDAKCE] v částce 871 Kč měsíčně od [REDAKCE]. [REDAKCE] dále vyčíslil dlužnou částku za neplacení uvedeného příspěvku. Zároveň z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 14. 2. 2017, č. j. 0 P 560/2012-413 bylo zjištěno, že matce bylo stanoveno výživné v částce 1 000 Kč splatných vždy do každého patnáctého dne v měsíci, a to k rukám [REDAKCE], avšak ani toto výživné, jak bylo zjištěno ze zprávy dětského domova, matka nehradila a nehradí.
10. Z Úřadu práce ČR, krajské pobočky [REDAKCE], bylo zjištěno, že obžalovaná je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od [REDAKCE] doposud, Minulé evidence byly od [REDAKCE] do [REDAKCE] na Úřadu práce v [REDAKCE], od [REDAKCE] do [REDAKCE] na Úřadu práce [REDAKCE].

██████████, od ██████████ do ██████████ na Úřadu práce ██████████, sankčně vyřazena, když se nedostavila ve stanoveném termínu ke zprostředkování zaměstnání. Zároveň Úřad práce, krajská pobočka v ██████████, pracoviště ██████████ ve svém rozhodnutí ze dne ██████████ uvedl, že se obžalované nepřiznává podpora v nezaměstnanosti. Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení, Územní pracoviště ██████████ bylo zjištěno, že obžalovaná není vedena jako OSVČ. Zároveň Úřad práce ČR, pracoviště ██████████ uvedl, že obžalované nebyly, ani nejsou, vypláceny žádné dávky pomoci v hmotné nouzi, příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení. Dále sdělil úřad práce, že nejsou v řízení žádné nové žádosti o dávky pomoci v hmotné nouzi. Ze zprávy PMS ██████████ bylo zjištěno, že uložený dohled nad obžalovanou plní svůj účel pouze částečně s tím, že s ní bude také uzavřen probační plán dohledu a bude vedena ke zvýšené aktivitě při hledání zaměstnání nebo brigády tak, aby byla schopna výživné, aspoň částečně, hradit.

11. Ze zprávy ██████████ bylo zjištěno, že obžalovaná byla hospitalizována od ██████████ do ██████████, porod císařským řezem pro stav po císařském řezu z neurologické indikace v 38. týdnu těhotenství. Dle dostupné dokumentace nebyla obžalovaná u nich vedena pracovní neschopnost a mohla v průběhu těhotenství pracovat. Ani frekvence návštěv poradny nenavzděčuje pro patologický průběh těhotenství.
12. V případě obžalované má soud za to, že její tvrzení v tom, že hradila výživné, je ryze účelové tvrzení, je nepochybné, že zaplatila tak, jak uváděla, avšak toto výživné, jak potvrdil i otec nezletilé ██████████, pan ██████████, bylo hrazeno za období, které není předmětem trestního stíhání. Také šlo o výživné nižší, než je stanoveno, kdy zasílala obžalovaná pouze 1 000 Kč, přičemž by měla hradit částku 1 500 Kč měsíčně. Zároveň nepředložila žádné další doklady, o kterých hovořila, že není problém tyto předložit, že je zašle soudu, avšak k ničemu takovému nedošlo. Zde má soud za to, že s ohledem na další důkazy, které byly provedeny, šlo opět ze strany obžalované pouze o účelové tvrzení, které vedlo k tomu, aby se vyvinula ze svého jednání, když ze zprávy ██████████ bylo zjištěno, že nehradí jak výživné, tak příspěvek, který jí byl také stanoven, když je nutno poukázat na druhé straně i na to, že sama obžalovaná se vyjádřila tak, že na dceru ██████████ také výživné neposílala.
13. Z těchto skutečností je zřejmé, že v případě obžalované, nebylo za žalované období výživné hrazeno. Pokud jde o podanou obžalobu, tato byla podána oprávněně, kdy je nepochybné, že obžalovaná výživné nehradila, kdy výživné nehradí dlouhodobě. Pokud jde o nějaké platby, jedná se pouze o příležitostní, či minimální částky, které jsou hrazeny nepravidelně.
14. Také obžalovaná, jak je patrné, i když nebyla těhotná, neprojevovala žádnou velkou snahu, aby nastoupila do zaměstnání, přičemž měla možnost pracovat, jak je patrné ze zprávy Úřadu práce ČR, pracoviště ██████████, kdy i s ohledem na její zdravotní stav, dále i kvalifikaci. Úřad práce evidoval cca 3 740 volných míst pro uchazeče se základním vzděláním, přičemž od ██████████ do ██████████ evidoval cca 5 900 volných pracovních míst. Z této zprávy je nepochybné, že pokud jde o obžalovanou, ta měla, pokud by měla snahu, možnost nastoupit do zaměstnání.
15. Soud proto na základě těchto všech skutečností, které byly zjištěny, kdy nežádala ani o dávky v hmotné nouzi, či jiné, dle soudu je namístě, aby byla obžalovaná uznána vinnou přechinem zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, a to jak v případě nezletilé dcery ██████████, tak ██████████. V případě obžalované je i jednání kvalifikováno jako jednání úmyslné, kdy obžalované je známo, že má hradit výživné. Tato situace již trvá delší dobu, obžalovaná byla seznámena s částkami, které má hradit i s dobou splatnosti. Také, jak bylo uvedeno následně, byla za takovéto jednání již opakovaně soudem trestána. Soud proto uznal obžalovanou vinnou tak, jak je uváděno.

16. Z opisu z evidence přestupků bylo zjištěno, že není žádný záznam u obžalované, v případě opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaná byla již soudem opakovaně trestána, a to 6x. Naposledy zdejším soudem rozsudkem ze dne 10. 3. 2020, č. j. 4 T 13/2019-176, kdy obžalovaná byla také odsouzena opět pro přečin zanedbání povinné výživy k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, kdy pro výkon tohoto trestu byla zařazena do věznice s ostrahou. Taktéž předchozí odsouzení v [REDACTED] byly za přečin dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, předtím byla odsouzena v roce [REDACTED] za trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zákoníku dle zákona účinného do 31. 12. 2009, když z tohoto odsouzení byla již osvědčena.
17. Při hodnocení celkové situace soud hodnotil i to, co již také zaznělo, že obžalovaná si je vědoma toho, že má hradit výživné, byla za to již opakovaně soudem trestána. Na druhé straně bylo přihlédnuto i k tomu, že také byla údajně těhotná, máje určité zdravotní omezení, pokud jde o výkon práce, avšak na druhou stranu je nutno poukázat na to, co také již zaznělo, že obžalovaná mohla pracovat, kdy úřad práce uvedl, že je a bylo značné množství pracovních příležitostí. S ohledem ke všem těmto skutečnostem soud proto obžalovanou uznal vinnou.
18. Pokud jde o trest, který je obžalované ukládán, zde soud při ukládání trestu přihlédl k tomu, že obžalované lze jako polehčující okolnost přiznat pouze částečné doznání, když tato situace je jí dlouhodobě známa, také nebyla trestána pro přestupek. Na druhou stranu jí však výrazně přitěžují předchozí odsouzení, kdy obžalovaná je opakovaně trestána za shodné jednání, také tresty, které jsou jí ukládány, neplní dle soudu svůj účel. Obžalovaná byla seznámena s tím, že jí byl ukládán v loňském roce nepodmíněný trest odnětí svobody, avšak ani toto u ní nevedlo k tomu, aby hradila výživné, či situaci se snažila nějak lépe řešit. Soud proto s ohledem na tyto skutečnosti přistoupil k ukládání trestu podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, a to k trestu úhrnnému za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, když jde o trest nepodmíněný v trvání 12 měsíců.
19. Co se týká ukládaného nepodmíněného trestu, zde je obžalovaná ve smyslu § 56 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku pro výkon tohoto trestu zařazována do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 19. srpna 2021

JUDr. Jiří Mühlstein

samosoudce